

RAZGOVOR S MINISTROM PROMETA, POMORSTVA I VEZA, IVICOM MUDRINIĆEM

USPOSTAVIT ĆEMO (NE) OMETAN PROMET PREKO MASLENICE!

SIBENSKI

GLASILO ZUPANIJE SIBE

GOD. XXXI.
BROJ 1542IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 17. srpnja 1993.

Prva cesta koja će se u ovoj državi graditi bit će autocesta koja će povezati Zagreb s Dubrovnikom. Upravo kod Maslenice počeli su njezinu izgradnju...

...a kvalitetna prometna povezanost zaleđa i otočja sa Šibicom izmijenit će demografsku sliku! Maslenički most je bol Hrvatske! Zagreb nije zaboravio Dalmaciju! Teret je ravnomjerno raspodijeljen... rekao je ministar prometa, pomorstva i veza Ivo Mudrinić

Stranica 3.

REPORTAŽA

"MARINA LUČICA" U PRIMOSTU

"TENI DOM" BROJNIH PROGNIKA I IZBJEGLICA!

RADNA OBVEZA - NA DRAGOVOLJNOJ OSNOVI!

Hotel je uništen! Problema i previše! Novo rukovodstvo hotela, "ustoličeno" prije nešto više od mjesec dana naslijedilo brojne probleme. Kako ih riješiti? Suradnja Uprave i Odbora prognanika i izbjeglica stigla prekasno? Čijom nemarnošću? "Na vrijeme sam 'davao signal' bivšem direktoru! Nije reagirao", kaže vođa zbjega Dušan Buštruc iz Vukovara. Radna obveza, na dragovoljnoj osnovi! Zar se i to može? "Ako im oduzmemo status prognanika, na što imamo zakonsko pravo, vratit ćemo se u krugu iz kojeg, trenutno, izlaza nema", kaže Neda Klarić, direktorica Centra za socijalnu skrb i dodaje... "Centar u rješavanju problematičnih slučajeva ne može, nažalost, pomoći." Sve su nadležne ustanove prekapacitirane!

Stranice 6. i 7.

U ŽARIŠTU

PRICA O DVA BARJAKA

Stranica 2.

ŠPORT

"ŠIBENIK" (NI)JE PRVOLIGAŠ

Stranica 10.

NA GOVORNICI

PETAR DUJNDER, NAČELNIK SKRADINSKE OPĆINE

SKRADIN ĆE PONOVO BITI GRAD?

Iako Skradin nema 10.000 stanovnika u Izbornom programu mjesnog HDZ-a jedan od zadataka je da se Skradinu vrati status grada. Zakonske uvjete, dakle, Skradin ne ispunjava, ali uporište da postane gradsko središte traži u povijesnim, geografskim i gospodarskim mjerilima

Stranica 5.

»POSTAJEMO SNAŽNA, PROFILIRANA STRANKA«

KONFERENCIJA
ZA NOVINARE
HDZ-a

»Bez obzira na okolnosti, izbre-ćemo provesti u dogovorenim rokovima«, rećeno je na konferenciji za novinare koju su sazvali čelnici privremenih odbora Hrvatske demokratske zajednice Šibenika, Drniša i županije  ibenske. O poslu koji je već obavljen i onom kojega treba ostvariti do kraja srpnja govorili su Josip Odak, Ante Dželalija, Semira Škugor i  upan Paško Bubalo.

Na području općina Tisno i Vodi e održane su izborne skupštine u gotovo svim temeljnim ograncima, što je dobar znak da problema neće biti ni u drugim dijelovima županije, naglašeno je uz podsjeća-nje da je ipak veliki broj članova stranke u redovima Hrvatske voj-ske a da je mnogo članova što zbog ljeta, što zbog ratne opas-nosti privremeno izvan svoga mjes-ta boravka. Stoga je, kažu realno i nepretenciozno, očekivati da će se izbornim skupovima odazvati oko 60 posto članstva. Inače, pre-ma kompjutorskoj evidenciji Hrvat-ska demokratska zajednica u  upa-niji šibenskoj ima 5570 članova or-ganiziranih u 58 temeljnih ogranka na području bivše općine  ibenik i 57 ogranka s područja bivše općine Drniš.

U svakom slu aju organizacija HDZ-a s ovog područja bit će i brojčano i kvalitetno zastupljena na jesenskom, inače drugom Sabo-ru stranke. S obzirom na broj  la-nova, Hrvatsku demokratsku zaje-dnicu iz županije  ibenske predstav-ljat će, prema svemu sudeći, 21

izaslanik.

Naravno da će najviše proble-ma biti s organiziranjem izbornih skupova temeljnih ogranka s pri-vremeno zaposjednutih područja. »Spremni smo i u takvim okolnosti-ma provesti unutarstrana e izbo-re, okupiti ljude i s njima otvoreno povesti razgovor o svim njihovim problemima, pa i onom najvećem, povratku na zaposjednuta, u veli-kom broju slučajeva, razrušena og-nji ta«, kazao je Ante Dželalija, predsjednik Privremenog odbora HDZ-a za Drniš, inače zastupnik

u Saboru Republike Hrvatske.

S tehnikom provođenja izbora, rokovima i svim drugim tehničkim detaljima izbora novinare je upoz-nala Semira Škugor, predstavnica privremenog odbora HDZ-a Grada Šibenika. Najviši skup Hrvatske de-mokratske zajednice sazvan za na-rednu jesen označit će prekretnicu, jer kako je istaknuo Paško Bubalo bit će utvrđena politika platforma koja će Hrvatsku demokratsku za-jednicu ubuduće predstavljati kao suvremenu demokratsku stran-ku. Time će biti okončan postupak

prerastanja politiolkog pokreta u stranku, i to stranku posebno u Europi, snažne i uvažene demok-r anske orijentacije, naglašava  upan Bubalo.

Najopsežniji dio izbornog posla tek predstoji. Kako su domaćini konferencije za novinare ustvrdili sve pripreme su obavljene, članovi će biti na vrijeme informirani o ter-minima održavanja izbornih skupova, pa se očekuje da, objektivno vrlo opsežan posao bude obavljen tijekom naredna dva tjedna. M.S.

RAZGOVOR S BRAČNIM PAROM DREZGA IZ VELU ICA
KOJI SU PRIJE OSAM DANA IZ SABIRNOG CENTRA
U NUNI U DOŠLI NA SLOBODNI HRVATSKI PROSTOR

NE MO ZEMO REĆI NIŠTA LOŠEGA O NAŠIM »KOMŠIJAMA«

Ivan i Marija Drezga: »Ne mogu reći da su bili prasci prema nama, kad nisu... Zlo je počelo kada su došli oni iz Srbije«, kaže Marija

S privremeno okupiranog di-jela trećine države Hrvat-ske, u posljednje vrijeme sve rjeđe se može  uti,  i-tati ili o tome pisati, kako žive ma-lobrojni Hrvati pod srpskom okupa-cijom. Tek pokoji, nenajavljeni pre-lazak, određenog broja Hrvata s okupiranih područja na slobodnu hrvatsku stranu. Suze, zagrljaji, tu-ga i kratke izjave za HTV! Bilo je ta-ko i prije desetak dana u ili kod Otočca. Na slobodni hrvatski teri-torij, u pratnji i organizaciji među-narodnih institucija, pre io je 58 Hrvata. Tek njih nekoliko s privre-meno okupiranog drniškog podru -ja. Budimo konkretniji! Bilo ih je pet. Iz Velu ica, sela podno Promi-ne.

I Srbi (lokalni) se boje Srbijanaca!

Priča o življenju pod okupa-cijom, potom maltretiranju i čekanju na prelazak, što smo ju čuli prije četiri dana od  ezdesetogodi nja-ka Ivana Drezga, p. Ante iz Velu i- a i njegove  ene Marije, slična je brojnim do sada objavljenim.

Da su »krajinske« vođe poslu ni izvršitelji Miloševićeve politike

stvaranja velike Srbije, da su ma-sakri, izgnanstva, maltretiranja i pa-ljenja nastajala upravo u vrijeme dolaska »vikend četnika« iz Srbije, prema riječima g. Drezga barem kada je riječ o Velu icu, čini se isti-nitim.

»Za sve vrijeme dok sam živio u Velu icu, nitko me nije dira, mal-tretira, što se tiče onih mojih kom-čija Rajića. U svaka doba dana ili noći oni su dolazili k meni, ili ja k njima! Ali, kada su došli drugi koji su došli sa strane ili iz Srbije... Oni su došli u Velu icu, kod me e ob-noć, osamnaesti trećeg u jedan sat po ponoći... Bilo je iz Srbije, po go-voru sam shvatio...«

Tražio je da zave em psa i da mu donesem vina... Ušao je s oru -jem. Stavio mi no  pod vrat i tražio njemačke marke, zlato. Najprije vi-no. Popio je tri  a e vina i potom rekao da mu donesem  enino zla-to... Ona je već skinula »viticu«. Pi-tao me zatim za marke... Rekao sam da nemam, te da gore (u kući) ima 16 hiljada njihovih dinara... Do-nio sam mu te novce«, priča Drez-ga. Tada, krajem ožujka za te nov-ce je primjerice mogao kupiti pet kilograma »pa te« ili stotinu kilog-rama »krumpira«. On, uvozni  etnik

iz Srbije, nije baš bio zadovoljan! Prema riječima Drezga, tražio je još! Otvorio je bajunetu na pu ki i rekao: »što  e , da te koljem ili bi-je...« »Nema  od mene tako i ta-ko ništa...«, rekao sam mu. Po dija-lektu govora taj tip je bio iz Srbije.  ena se dosjetila i rekla da ima još koji dinar na tavanu. Iskoristila je odlazak gore, da bi pobjegla u gaj. Nakon nekoliko minuta, pošto se žena nije vratila, taj tip je pomislio da je žena otišla na miliciju, pri-javiti ga. Vjerovali ili ne, prema nje-govim riječima, milicija je činila »dobra« djela... »Ajde ti za njom«, rekao je Srbijanac i Drezga je » a-piv i« jednu bundu u hodniku ute-kao u gaj...«

Uputili su se, s još dvoje žitelja iz Velu ica, put Knina, u tamošnje sjedište UNPROFOR-a. »Putem su ih, kaže, susretali krajinski milicio-neri i rekli im neka nastave put, da ih pri tome nitko neće dirati. »Vje-rovati ili ne, domaći Srbi su plakali, kada smo mi odlazili. Svi su oni, moram i to reći, došli  alovati se kada je do nas u jedanaestom mje-secu prošle godine došla vijest da mi je sin poginuo kod Novske. Bio je hrvatski policajac«, govori suznih očiju Ivan Drezga.  ena mu Marija

kaže da nema ništa dodati... Jer,

»sve je tako kako je mu  rekao...« Od 20. ožujka, živjeli su sa još oko 60 Hrvata s kninskog, drni -kog, benkovackog i drugih podru -ja u selu Nuni , udaljenom dvana-est kilometara od Kistanja prema Benkovcu. »Ne mogu ništa lošega reći... Čuvali su nas njihovi policajci i bili su, brate, posve dobri. Nitko nas nije dirao niti maltretirao.  ivjeli smo po kućama Hrvata u tom selu. Bilo nas je po 15, pa u nekima i više od 20 smješteno. Međunarodni Crveni križ nam je osigurao ležaje-ve i pokrivače, obilazili su nas i po-vremeno donosili hranu«, priča Drezga.

Deseti ovoga mjeseca, njihove muke su prestale.  ivot pod okupa-cijom, u tzv. sabirnom centru u Nu-nižima, zamijenjen je novim. U »Marinjoj lučici« u Primoštenu.  i-vot pod srpskom okupacijom neće zaboraviti, premda ne pamte, ba-rem kada je riječ o tzv. lokalnim Sr-bima zlo. Naprotiv, pomagali su im koliko su mogli i smjeli. No, ne na-mjeravaju se vratiti u Velu ic, jer ta-mo ih ne čeka nitko... I ništa, osim razrušene kuće, o u nice i unište-nih, ali nezaboravljenih uspomena.

K. RUDAN (Snimio: V. POLIĆ)

U ŽARIŠTU

PRIČA O DVA BARJAKA

N a koji to način direktor za civilna pitanja UN-PROFOR-a Cedric Thornberry i ostali predstavnici, zaduženi za rasplet ratne drame na našim prostorima, misle da se može normalizirati  i-vot i provesti sve moguće rezolucije UN, za što je i sam zadužen, ako ne stavljanjem u funkciju vitalnih objekata presudnih za funkcioniranje života u među-narodno priznatoj državi kakva je Republika Hrvatska?!

Oni se zalažu za mir po svaku cijenu, ne vode ra- una što takav »mir« znači umiranje dijela Hrvatske i BiH, što zadržava status quo, a to znači rezultate veli-kosrpske agresije, zaboravljajući i prelazeći preko svih zlodjela koje je taj raspame eni agresor učinio hrvatskom narodu i zemlji.

Premošćivanje Maslenice i stavljanje u funkciju ae-rodroma Zemunik  ivanje je aorte koju su  etnici po-moću jugosoldateske pokidali upravo s ciljem da za-daju smrtonosni udarac tek za etoj Hrvatskoj. Oni koji sada izražavaju sumnju i neslaganje za stavljanje u funkciju najvitalnijih objekata za daljnji život naše države, žele da pacijent umre, samo što to ne smiju ot-voreno reći kako ne bi pokvarili dojam humanista i du- ebri nika. Ne treba velika pronicljivost da se u ovoj raboti prepozna namjera »liječnika« da pusti neka pa-cijent umre, kako bi od njegovih organa skrpao neki drugi, o njemu potpuno ovisan organizam, a zna se ko-ji je to jer su već činili nad ovim napaćenim nro-dom.

Ovi dani i događaji presudni su za nas na izravno ugroženim područjima i za cijelu nam domovinu jer o ishodu upravo ovoga što sada činimo ovisi u kojem pravcu će ići daljnji rasplet događaja. Nisu dakle Mas-lenica i Zemunik lakmus papir samo za namjere i pona- anje svijeta i lokalnih Srba, nego prije svega i naše odlučnosti, principijelnosti i mudrosti. Sve se to stavlja na kušnju i varaju se oni koji misle da bi bilo mudro odustati, pričekati povoljniji trenutak. U istom pravcu vode odustajanje i vojni poraz, a on se zove gubitak suverenosti i samostalnosti.

Odustajanje je isto što i predaja bez borbe, to bi neprijateljima bilo još slaže jer bi žrtvu i dalje držali u smrtonosnom zagrljaju, a svojim podanicima poka-zali osim snage i »političko umijeće«. To bi osokolilo i mobiliziralo posljednje atome zločinačkih snaga na putu zabađanja srpske zastave u Zadr u i muslimanske u Pločama.

Mi imamo moralno pravo i svetu obvezu da se bra-nimo od tih nemani, bez obzira na to kako će na to dru-gi gledati. Uostalom i njima je jasno o čemu se radi, nisu oni ni naivni niti politiolki nepismeni, samo je pita-nje koliko se suverena Hrvatska uklapa u njihove poli-tiolke karte jugoistočne Europe.

Uostalom, mi smo prihvaćali sve dokumente i nu-dena rješenja za mirni rasplet krize, besprijeekorno su-radivali sa svim vanjskim čimbenicima, podnijeli glavni teret zbirljavanja žrtava velikosrpske agresije, na i ljudi su protjerivani sa svojih ognjišta, sva razaranja i pija ke su vršene na našoj zemlji, selima i gradovima. I sada, ako hoćemo makar očuvati ovo što nam je os-talo, prijetiti nam se, čak u britanskom parlamentu, san-kcijama, kao krivcu za rat na tlu bivše Jugoslavije!

 to znači fraza »treba sačekati da se obje strane dogovore«? Tko se i sa kime treba i može dogovoriti, znači li to da se legalna hrvatska vlast mora dogovoriti s teroristima koji ru e? Da je tu ikakav dogovor bio mogući, onda rata ne bi ni bilo, ne bi bilo Kijeva, Kru e-va, Skabrnje...

Na samu najavu predsjednika Tudmana, da će osamnaestoga srpnja biti pušten u promet pontonski most Maslenica i aerodrom u Zemunik,  etnici takoz-vane RSK preko radiovalova objavljuju proglas u ko-jem otvoreno prijetu, ne samo ugroženim područjima kao što su  ibenska i Zadarsko-kninska županija, ne-go čitavoj Hrvatskoj. Oni najavljuju da će gorjeti i ban-ski dvor! Za njih je otvaranje objekata koji život znače (u normalnim uvjetima i za njih), agresija na srpski na-rod!

Očekivati i uvjetovati normalizaciju života na ovim prostorima, sporazumom s poludjelim i u krvi ogrezlim četnicima iluzija je i otvoreno žrtvovanje južnog dijela, a time i čitave Hrvatske.

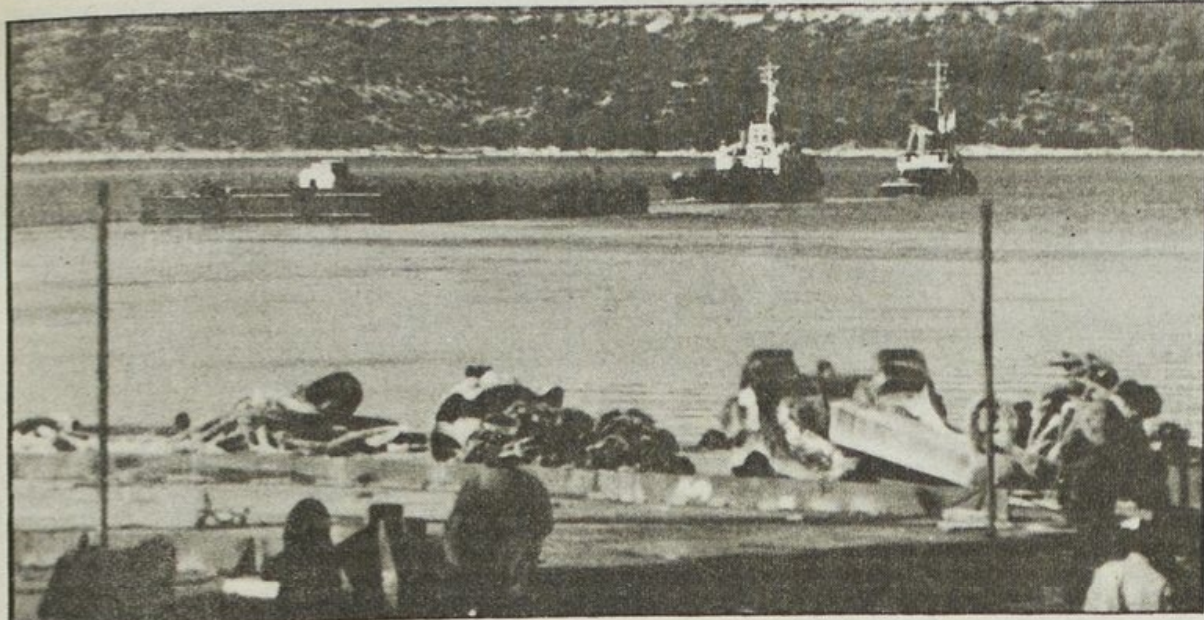
To su zapravo najstrašnije sankcije protiv Hrvat-ske i to unutar njenih međunarodno priznatih granica. Te sankcije se ne odnose samo na uvoz strateške ro-be (oružje, benzin i sl.), nego i na svu ostalu robu koja putuje iz sjeverne u južnu Hrvatsku i obrnuto. Da slučaj bude stra niji, »kontrolu« ne vrše strani promatrači, nego bradate, pijane i u krvi ogrezle četničke spodo-be. Te sankcije su po ele prvim balvanima u ljetu 1990. i traju do sada. I ne samo to, osim cirkulacije sve robe i energije, ti razbojnici određuju nama na ugroženim područjima kada ćemo i i i vani, a kada biti u podru-mima, kada će i da li će uopće, naša djeca ići u školu, drugim riječima, oni reguliraju život, ne samo na okupi-ranim, nego i na svim ostalim područjima dokle seže domet njihovih topova i VBR-ova.

Najnoviji napadi na Karlovac, Šibenik, Biograd i Zadar pokazuju da će odmetnici učiniti sve kako bi osujetili naše planove. Upravo zbog toga će ishod ovih događaja imati ogromno, da ne kažemo, presudno mo-ralno i strateško značenje za daljnji rasplet događaja.

Kakav bi nam život bio između dva barjaka (onoga srpskoga u Zadr u i muslimanskoga u Pločama), bolje da i ne mislimo o tome. Mnogi, moćniji i mudriji od no-sitelja ovih barjaka, slomi e zube na ovim prostorima i tvrdavama. To kao da zaboravljaju, a bilo bi bolje da o tome razmišljaju, ako ni zbog čega, ono zbog siroti-nje koju drže u mraku i siromaštvu Bukovice i ostalih područja koje su zaposjeli.

Ivan BURIĆ

Sutra će ovo biti pontonski most

RAZGOVOR SA MINISTROM PROMETA, POMORSTVA I VEZA IVICOM MUDRINIĆEM

USPOSTAVIT ĆEMO (NE)OMETAN PROMET PREKO MASLENICE!

Resor prometa, pomorstva i veza značajan je za cijelu državu Hrvatsku, jer promet, bilo kopneni, pomorski ili zračni, uključujući i telekomunikacije, integrira državu i omogućuje normalne ekonomske i gospodarske tokove u jednoj državi. Stoga je promet vrlo značajan, jer bez toga se jedna država, pa tako i Hrvatska ne može razvijati, niti funkcionirati u ekonomskom smislu.

«Prometno povezivanje omogućuje demografsku stabilnost, jer čovjek može ostati na rodnom ognjištu, tu živjeti i stvarati», rekao je u razgovoru za ovaj list ministar Ivica Mudrinić i dodao:

«Značaj prometa ima i stratešku težinu, ima trenutno i ekonomsku težinu i gledano na taj način, ovo je vrlo značajan resor, po mojem sudu. Konkretno, što se tiče Županije šibenske, u prometnom smislu to znači da zaleđe treba dobro povezati sa središtem, samim Šibenikom. Ne samo kopneni dio Županije, drniški ili prominski kraj, primjerice, već i otočni dio Županije, te priobalje. Kvalitetno prometno povezivanje Šibenika sa svim dijelovima Županije znači i ostanak ljudi u svojim mjestima. U Šibeniku, primjerice, mogu raditi, jer će prometno biti dobro povezani, a s druge strane ostajat će u svojim mjestima, u svojim naseljima. Tako će se sačuvati i odražavati život u kontinentalnom dijelu, ali i na otocima».

Prometna izoliranost razlogom iseljavanja

Ministar Mudrinić drži da je upravo prometna izoliranost i nekvalitetna povezanost zaleđa, te otočja s gradskim središtem razlogom što su ti krajevi i područja godinama ostajali bez sve

većeg broja stanovništva i što je u zaleđu i na otocima ostalo živjeti pučanstvo staračke dobi.

«Nažalost, i u domovinskom ratu se pokazalo da neprijatelj igra i na tu kartu! Da nam oduzme teritorij, kako bi državu smanjio na nekakav minimum minimuma, te da istjera narod sa zauzetih područja. Jer, ako istjera narod, ako uspije prometnom izolacijom oštetiti državu, demografski promijeniti sliku, on je u svojim nakanama zapravo uspio. Mi se protiv toga borimo i premda smo u ratu mi na bezbroj lokacija u Hrvatskoj i danas gradimo ceste, telekomunikacije, te ostale objekte u području infrastrukture. To je naš odgovor nasilju neprijatelja. Mi, zapravo, odgovaramo radom, gradnjom i prometnim povezivanjem na agresorsko nasilje i «balvane». To je način na koji mi možemo osigurati i stvoriti uvjete za vjekovni opstanak», kazao je ministar prometa, pomorstva i veza.

Maslenički most — simbol Hrvatske!

U vrijeme kada smo vodili intervju s ministrom Mudrinićem, već je za 18. srpnja bilo najavljeno otvaranje i puštanje u promet zrakoplovne luke u Zemunik, te pontonskog mosta u Novoskome ždru. Dakako, to pitanje je bilo nemoguće ne postaviti!

«Maslenički most je postao simbolom ove države, jer to znači povezivanje Dalmacije s ostalim dijelovima Hrvatske. I ne samo Dalmacije, već Hercegovine i Bosne, jer sva humanitarna pomoć, te sva ostala dobra, te prijevoz putnika obavlja se upravo preko ovog područja. Stoga je Maslenički most i simbol otpora, a ponovna uspostava prometa preko Maslenice zapravo znači da mi pobjeđujemo nad

ovim nasiljem. I u samom tekstu Rezolucije 874 stoji da se odmah i hitno treba uspostaviti neometan promet preko Maslenice, te autocestom Zagreb — Županja i željeznicom Zagreb — Split. Uspjeli smo diplomatskim putem da prometno povezivanje unutar Hrvatske uđe u sam tekst spomenute Rezolucije Vijeća sigurnosti UN. To sasvim konkretno znači da integritet i cjelovitost Hrvatske, što također stoji u tekstu rezolucije, nije u pitanju.»

Što se tiče zrakoplovne luke u Zemunik ona je, kazao je ministar Mudrinić od velikog značaja za sam Zadar i to je još jedan dokaz da Hrvatska radom i prkosom pobjeđuje u ovom nametnutom nam ratu.

Zagreb vodi brigu o Dalmaciji!

Da li će pobunjeni Srbi dozvoliti neometani promet Masleničkim mostom, te zrakoplovima, ili će i dalje «slati» raznovrsne kalibre granata na to područje, ubrzo ćemo znati. No, da je južna Hrvatska ili Dalmacija, kako god ho-

ćete, pretrpjela i trpi, osim ratnih razaranja i gubitaka ljudskih života i ogromne štete u gospodarstvu upravo zbog prometne odsječenosti, te nedostatka električne energije, činjenično je lako dokazati. Ministar Mudrinić o tome kaže:

«Točno je da Dalmacija, već treću kalendarsku godinu, trpi ogromne štete u gospodarstvu i zbog ova dva ključna problema. To je, nažalost, visoka cijena koju smo u ovom ratu morali platiti. Činjenica je da je Dalmacija oštećena i na taj način, da nije «uživala» ono što su mogli neki drugi dijelovi Hrvatske... Međutim, da na tim drugim područjima nismo imali mogućnosti da radimo, stvaramo, proizvodimo i izvozimo, niti Dalmacija, niti drugi dijelovi Hrvatske ne bi opstali u ovom ratu. Prema tome, sve što Hrvatska radi na bilo kojem području, uspjeh je samo Hrvatske. Ako, ove godine uspije turistička sezona na području Istre, a sve

slap, Visovac, taj dio Nacionalnog parka sa središtem Županije i priobaljem, kako se ne bi više moralo do Roškog slapa ići kroz Drniš. I na području nekadašnje šibenske općine u posljednjih godinu ili nešto više dana je, barem kada je riječ o cestogradnji i modernizaciji prometnica učinjeno više nego u desetljećima prije. I to je dokaz da Šibenik, nije zaboravljen, da se vodi računa o Šibeniku, Županiji, zaleđu, te cjelokupnom području. I to je Hrvatska», kazao je ministar Mudrinić.

Sa zadovoljstvom nam je «govorio i o nekim novim cestama, pa i željezničkim tračnicama što bi u budućnosti mogle povezivati južnu sa sjevernim dijelom Hrvatske.

«Mi već imamo jednu ideju kako bismo povezali Zagreb sa Splitom, ali i Dubrovnikom. Riječ je o auto-cesti koja bi išla od Zagreba, preko Rijeke, a otprilike kod Bosiljeva odvojio bi se autoput prema Otočcu, Gospiću, kroz

«Novi Maslenički most dio je nove autoceste, kao i dionica sjeverno od Maslenice u dužini od dva kilometra, prema tunelu, i južno od ždru u dužini od dvanaest kilometara prema Zadru. Za gradnju autoceste od Zagreba do Dubrovnika trebat će više milijardi dolara. Ali, premda sa skromnim mogućnostima, možemo reći da smo zapravo već počeli graditi dio autoceste, upravo kod Maslenice... Nadamo se da ćemo privući strane financijere, a činimo to reklamnim materijalom za ovu autocestu i danas, te da ćemo vrlo brzo zatvoriti financijsku konstrukciju i krenuti u gradnju. Ne bez razloga, jer ta cesta je nacionalni prioritet i sljedeća cesta koja će se u ovoj državi graditi bit će upravo autocesta koja će povezati Zagreb s Dubrovnikom.»

Nitko nije zaboravljen

«Ceste koje gradimo na području drniškog kraja i Županije šibenske, svjedoče da nije zaboravljen niti Šibenik, niti Drniš. Nije zaboravljen Drniš, Promina... Čeka se trenutak kada ćemo se moći vratiti i u ta privremeno zaposjednuta područja, kao i u ostala u Hrvatskoj. I onda ćemo graditi i pokazati da možemo vrlo brzo uspostaviti kompletnu infrastrukturu. To znači i popravak cesta i telekomunikacija, željeznice, vodoopskrbnog sistema kako bismo vrlo brzo omogućili osnovne uvjete za povratak našim prognanicima. I cesta do Miljevaca koju upravo počinjemo graditi značajan je i kvalitetan zahvat. Povezat ćemo to područje, kracim i kvalitetnim putem sa sjedištem Županije. I da nije rata, tu cestu je trebalo graditi. Treba povezati i Roški

tunel Sv. Rok — Maslenica, te prolazio desetak kilometara od Zadra kroz zaleđe. Isto bi bilo i na području Županije šibenske, pa dalje prema Splitu i Dubrovniku. Time bismo kvalitetno povezali dio Hrvatske s južnim, ali bi se i zaleđa velikih gradova, kao Zadra, Šibenika ili Splita, kvalitetno povezala sa središtima. To bi zasigurno promijenilo i demografsku sliku u tim područjima», rekao je uz ostalo Ivica Mudrinić.

O budućoj zrakoplovnoj luci u Pokrovniku, osim što mu je poznato da je to najjeftinija gradnja sletne staze koju se može na ovim prostorima graditi, drži da ima mjesta za još jedan aerodrom u ovom dijelu Dalmacije, pogotovo ukoliko dođe do gradnje autoceste koja bi tim dijelom prolazila.

K. RUDAN

KRONIKA

Školska 1992/93. završit će najvjerojatnije 29. listopada do kada bi učenicima trebali svladati propušteno gradivo drugog i trećeg obrazovnog razdoblja, rečeno je na sjednici ravnatelja svih srednjih škola održanoj u srijedu. Stručni aktivisti škola izradit će skraćeni program od neprednog gradiva za one škole koje nisu mogle organizirati nastavu. Dat je i rok ravnateljima da prije početka nove školske godine pripreme planove i programe rada u ratnim uvjetima za svaku školu a koji bi uključili i preseljenje, odnosno rad u sigurnijim objektima, odnosno mjestima.

Zbog utemeljene sumnje da je počinio krivično djelo nedopuštene trgovine i krivotvorenja isprava u Šibeniku je pri-

tvojen Italo Karletti, talijanski državljani, nastanjen u Šibeniku, a protiv njega je podnesena i krivična prijava. Kriminalističkom je obradom utvrđeno da je Karletti kao suosnivač i direktor privatne tvrtke BILBO-KOMERC — Šibenik, u lipnju ove godine neovlašteno obavljao uvoz i prodaju šećera u Hrvatskoj, a krivotvorio je i jedno rješenje Hrvatske gospodarske komore na temelju kojeg je pripremao uvoz još 600 tona šećera.

Poslijka školskog pribora vrijedna oko 6 tisuća DEM dopremljena je u petak u Šibenik na adresu donacijske knjižare Društva «NAŠA DJECA». Ta akcija je bila unaprijed dogovorena s Društvom «Naša djeca» a osim donacijskoj knjižari pristigli školski pribor ustupljen je i biskupskom Caritasu.

Vlada Republike Hrvatske potpisala je ugovor s Visokim komesarijatom za iz-

bjeglice o uređenju bivšeg željezničkog odmarališta u Rogoznici. U uređenju će sudjelovati i jedna kanadska humanitarna organizacija a dovršenje radova se očekuje za dva mjeseca.

Od ponedjeljka je Jadranska banka počela isplaćivati kamate na staru deviznu štednju za prvo polugodište ove godine. Kamate se isplaćuju u dinarima ili u devizama, prema želji štediše, ali uz neka ograničenja.

Šibenska «Elektra» korigirala je cijene električne energije za lipanj zbog svakodnevnih redukcija od 7 do 17 sati. Potrošačima koji imaju dvotarifno brojilo skuplja struja obračunavat će se po cijeni od 95 HRD, srednja tarifa ostaje 54 dinara dok će domaćinstva koja imaju jednotarifno brojilo plaćati kilovat-sat potrošen u lipnju 108 HRD.

S. G.

MURTER IZMEĐU STVARNOSTI I ŽELJA

TURISTI, IPAK, DOLAZE?!

Murter ove sezone ima pitke vode u izobilju ali nema gostiju. Kada je imao gostiju mučile su ih prazne slavine. Tako je inače u životu, jedno dobiješ, drugo izgubiš? No, Ante Markov, predsjednik Općinskog vijeća Tisno, reći će da se u toj općini i u samom Murteru ipak nešto kreće nabolje — osim dovoljno pitke vode, dobili su granični prijelaz na Kornatima, jednom tjedno u Murteru pristaje hidrogliser na relaciji RIJEKA — DUBROVNIK — RIJEKA, grade se i asfaltiraju određene prometnice... Nije to baš nešto, kaže Markov jer htjeli bismo puno više, no u odnosu na neka druga područja Šibenske županije koja su izravno pogođena ratom, ovdje se ipak nešto događa!

Obećanja iz Zagreba

U uvali Podvrška od ovog tjedna pristaje hidrogliser na liniji Rijeka — Dubrovnik na čemu je općinska vlast od početka inzistirala. Uključili su se tako u pomorsku magistralu trenutno najsigurniju, ali za Murterane bi bilo važnije da se do kolovoza uspostavi trajektna veza s Anconom za što, prema riječima Ante Markova, ima šanse. Do uvale Podvrška sada vodi ne baš reprezentativna uska cesta preko Slanice, uz obalu, ali u planu je izgradnja nove prometnice do Jadranske autoceste. U vezi s tim kontaktiraju Ministarstvo prometa i veza i postoje obećanja, kaže Markov, da će dobiti i financijsku potporu Republike bez čega ne bi mogli. Trenutno se izrađuje projektna dokumentacija za izgradnju te prometnice. Otok Murter nedavno je konačno dobio dovoljne količine pitke vode zahvaljujući

novozgrađenom vodovodu od industrijske zone u Vodicama do Ivinja. Imaju, kažu, sada vode i više nego što im je potrebno, a bilo bi je dovoljno i da je turistička sezona u punom jeku. Ali, nažalost, nije. Sredina srpnja u Murteru ne razlikuje se puno od sredine ožujka ili travnja. Plaža u Slanici gotovo pusta. Tu i tamo pokoji kupac. Hotel »Colentum« je istina pun ali

pretežno prognanika i izbjeglica. Ima ih oko 250. Uz njih, u hotelu

ipak borave i gosti — Osiječani, njih pedesetak u prvoj grupi a do kraja kolovoza očekuju još nekoliko grupa. Riječ je o domaćim gostima koji se u »Colentumu« odmaraju posredstvom Studentskog centra iz Osijeka s kojim poduzet će »Slanica« već godinama surađuje. O drugim gostima i ne sanja ju...

Gosti zovu ali ne dolaze

U marini Hramina naoko optimistička slika. Brodova je podosta, neki s podignutim jedrima

spremni za isplovljavanje. Prema riječima Ljube Jelovčića, rukovoditelja Sektora turizma u marini Hramina, imaju pedesetak gostiju, nautičara iz Njemačke i Austrije. Većina ih brodove u marini drži na stalnom vezu. Jelovčić kaže da ih ni prije u mirno vrijeme do polovice srpnja nije bilo puno više jer je to za marine pomalo mrtva sezona.

No, problem je u tomu što ih ni u drugoj polovici srpnja i u kolovozu, kada bi trebala biti prava sezona ne očekuju puno više. Gosti ih često nazivaju, zanimaju se kakva je situacija i obećavaju da će doći.

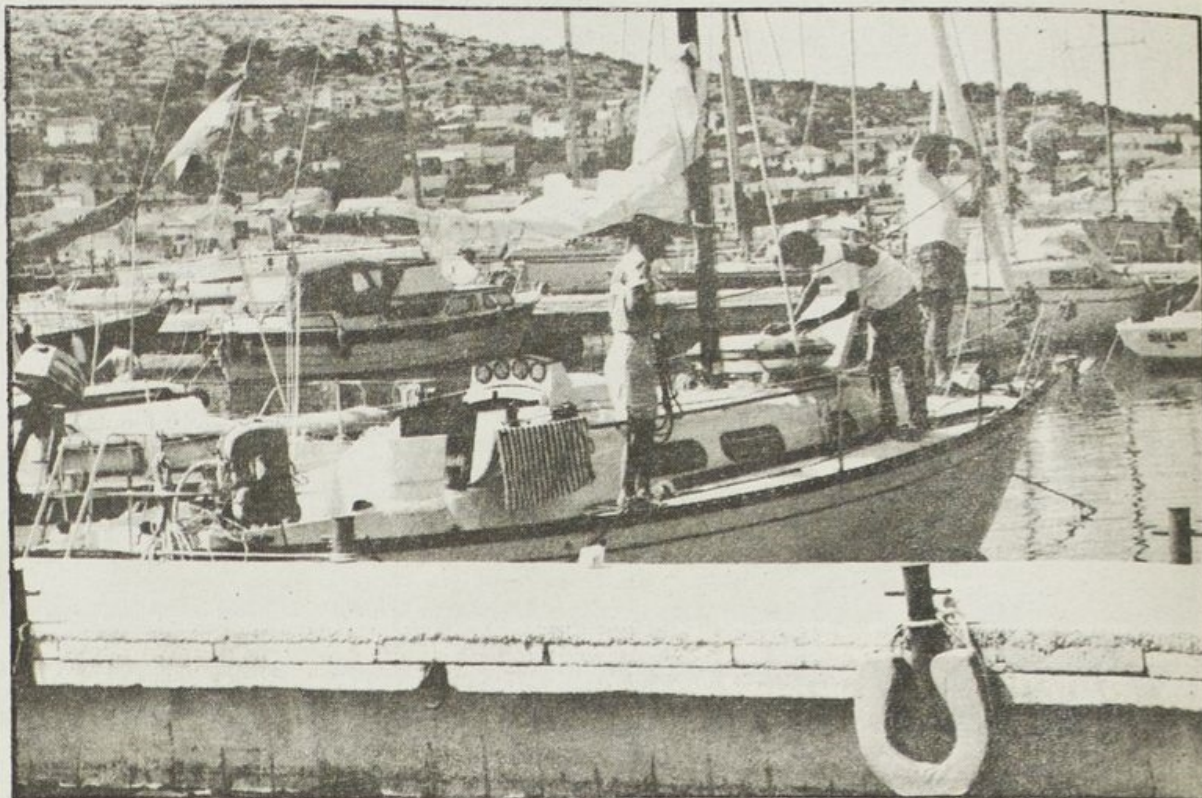
Što im reći, da dođu ili ne dođu, pitaju se djelatnici marine Hramina. U Murteru je za sada mirno ali dobro odzvanjaju detonacije s bojišta pa vjerojatno niti sadašnji gosti marine na koje mještani, koliko su im god dobrodošli, više gledaju kao na avanturiste nego na turiste, nemaju spokojan san.

No oni se doimlju manje zabrinuti od svojih domaćina. U marini trenutno boravi jedna austrijska obitelj s troje male djece. Došli su automobilom preko Paga i prešli sve opasne zone ali ne misle da je u tomu bilo što čudno. U Murteru se, kažu, rat ne osjeća i nemaju nikakvih problema.

Kornati — skriveni adut?

Ako je Murter još uvijek kolika-tolika oaza mira ako se zanemare zvuci rata koji dolaze s bojišta onda su Kornati ipak apsolutna oaza mira i jedini su turistički adut na koji u ovoj sezoni Murterani računaju. Prvi put do sada na Kornatima, na otoku Žaknu otvoren je sezonski granični prijelaz uza sve prateće službe. Nautičari koji dolaze na Kornate nemaju sada nikakvog razloga odlaziti na kopno i izlagati se opasnostima. To bi trebao biti »sigurnosni« razlog više da nautičari i ove sezone dođu na Kornate. Na Kornatima su otvorene sve marine a dnevno imaju po desetak gostiju, nekad i više. Otvoren je i prvi privatni restoran, legalno, uza sve papire, što bi moglo značiti da će se konačno početi ostvarivati i želja mnogih privatnih vlasnika na Kornatima da se i oni uključe u turističku ponudu tog područja. Ali za to će sigurno pričekati turistički berićetnije godine od ove, treće zaredom, ratne...

D. FERİĆ
(Snimio: V. POLIĆ)

Turisti ili avanturisti u marini Hramina

U uvali Podvrška ne pristaju više samo barke i kočarice. Jedanput tjedno sada će pristajati i hidrogliser na liniji Rijeka-Dubrovnik-Rijeka

Plaža na Slanici. Gdje je ona gužva i vrela uobičajena u srpnju?

Banci su na murterskoj tržnici puni ali nema kupaca

NA GOVORNICI: PETAR DUNDER, NAČELNIK OPĆINE SKRADIN

SKRADIN ĆE PONOVO BITI GRAD?

Općinsko vijeće Skradina na samom početku je krenulo od dvije davne želje Skradinjana. Na posljednjoj sjednici odlučili su tražiti da se Skradinu dade status grada te da se Uprava Nacionalnog parka »Krka« iz Šibenika preseli u Skradin. O tomu kao i nekim trenutno aktualnim problemima skradinskog područja i njegovih žitelja razgovarali smo s Petrom Dundjerom, načelnikom Općine Skradin u njegovu uredu u Šibeniku:

● **Gospodine Dundjer, čime obarazlažete zahtjev da Skradin dobije status grada, budući da nije ispunjen onaj prvi uvjet a to je da ima više od 10 tisuća stanovnika?**

Rezervne zakonske mogućnosti?!

— Skradinjani su i prije ove nove teritorijalne podjele tražili da Skradin dobije status grada i mi smo sada to i službeno potaknuli. Skradin je, koliko je meni poznato, do 1963. godine taj status uvijek imao. Hrvatska demokratska zajednica u svom je izbornom programu za skradinsko područje, također stavila sebi u zadatak da se Skradinu vrati status grada. Točno je da je Zakonom o lokalnoj samoupravi utvrđeno da status grada mogu imati samo ona mjesta koja imaju više od 10 tisuća stanovnika ili koja su određena kao županijska središta. Skradin te uvjete ne ispunjava ali s druge strane imamo argumente u njegovoj povijesti, potom geostrateškom položaju i njegovu gospodarsku pa se sada naslanjamo na te rezervne zakonske mogućnosti. Ja sam na posljednjoj sjednici Općinskog vijeća dobio nalog da pokrenem postupak za priznanje Skradinu statusa grada na temelju povijesnih, gospodarskih i prometnih činjenica. U tom sam smislu od Muzeja grada Šibenika zatražio kratki prikaz povijesti Skradina uz informaciju o arheološkim nalazima u Skradinu. Ne smijemo zaboraviti niti to što je Skradin 1986. godine proglašen gradom-spomenikom kulture. Na temelju svega toga podnio

sam i pismeni zahtjev Ministarstvu uprave a i osobno sam s tim u vezi bio kod njih. Prema onomu što sam čuo od zamjenika ministra za lokalnu samoupravu naš zahtjev je ušao u proceduru i imamo šanse da se on ispuni. Međutim, ima takvih zahtjeva jako puno i to iz mjesta koja imaju i manje stanovnika pa će o našem, Sabor najvjerojatnije raspravljati u rujnu, ali, u svakom slučaju, mislim da će do kraja ove godine Skradin dobiti status grada. Inače, taj naš zahtjev podržao je i šibenski župan, gospodin Paško Bubalo.

● **Vi ste aktivirali još jedan stari zahtjev Skradinjana, da se Uprava Nacionalnog parka »Krka« preseli u Skradin. Kojim argumentima tu baratate budući da je skradinska samo jedna od općina kroz koju se proteže NP »Krka«?**

— Mi mislimo da je mjesto Upravi NP »Krka« upravo u Skradinu jer se na skradinskom području nalazi središnji dio NP i njegov najljepši dio — Skradinski buk bez kojeg NP ne bi bio to što jest. U dolasku Uprave NP »Krka« u Skradin vidimo i jednu materijalnu sigurnost, sigurnost da ćemo imati prihoda od djelatnosti NP. Imamo i prostor za njihov smještaj u zgradi stare osnovne škole i trebaju neznatna sredstva da se on uredi.

● **Ali u Šibeniku se upravo obnavlja palača Dragančić kao budući prostor Uprave NP »Krka«. Osim toga bez obzira na već poznatu želju Skradinjana, osnivač NP, Vlada Republike Hrvatske u svojim je aktima odredila da sjedište bude Šibenik. Nije li time vaš zahtjev izlišan?**

Uprava NP »Krka« ne želi u Skradin

— Moguće da je to tako. Ja nisam još upoznat sa svim činjenicama. Nakon sjednice našeg Općinskog vijeća jedna delegacija je razgovarala, ne službeno, s predstavnicima Uprave NP »Krka«. Mi smo ih željeli upoznati s našim zahtjevom ali smo tom prilikom

rekli da oko toga ne želimo nikakvih sporova, da želimo to riješiti mirnim putem. Direktorica NP nas je upoznala s njihovim stavovima, odnosno time da je njihovo mišljenje da sjedište Uprave mora biti u Šibeniku, povezala je to i s trenutnim uređenjem palače Dragančić za što će izgleda biti utrošeno oko milijun njemačkih maraka. Ja sam tom prilikom kazao da mi se baš ne čini primjerenim, u sadašnjoj situaciji, trošiti toliki novac na uređenje jedne zgrade da bi se u nju smjestila Uprava NP »Krka«. Osim toga imamo obećanje vlasnika Jelačić banke da će urediti u Šibeniku dvije zgrade što znači da bi to mogla biti i palača Dragančić, i to kao sjedište uprave šibenske županije. No u svakom slučaju naš je razgovor završio tako što su nam oni rekli da ostaju pri tomu da žele ostati u Šibeniku!

● **Ostajete li Vi, nakon što ste čuli njihove argumente i činjenice, pri svom zahtjevu?**

— Nas njihovi argumenti nisu pokolebali i ja kao načelnik moram izvršiti ono što je na sjednici Općinskog vijeća odlučeno. To je bio službeni razgovor a sada slijedi službeno podnošenje zahtjeva nadležnom organu. Ja sam kazao i u našem razgovoru s predstavnicima Uprave NP »Krka« i kažem sada da u Skradinu nema ničega, ali da je situacija drukčija možda ne bismo ni inzistirali na preseljenju Uprave NP »Krka«, ali kad dođe oslobođenja a doći će jednog dana, mi u Skradinu počinjemo od nule pa pozivam i Upravu NP »Krka« i sve šibenčane da o tome razmisle i da nam daju potporu.

● **Ne mislite li da je puno važnije od toga gdje će biti sjedište Uprave to da se u planovima NP nađu interesi Skradinjana i razvoj njihova mjesta?**

— Mi još uvijek to nismo u Skradinu okusili, mi ne znamo te instrumente. Ja otvoreno kažem da nas Uprava NP »Krka« do sada nije ni za što konzultirala pa ni upoznala sa svojim planovima kao da smo mi na Marsu a ipak je tu sve kod nas. Skradinski buk je srce Nacionalnog parka i mi od tog parka moramo imati koristi. Uostalom kada je riječ bilo o kojim zahvatima vezani smo za režim Nacionalnog parka.

● **Skradinjani je sada od pitanja gdje će biti smještena Uprava NP mnogo važnije kako opstati, kako preživjeti jer Skradin se u posljednje vrijeme ponovo žestoko napada. Neki Skradinjani nisu zadovoljni time što sada nemaju status prognanika kao**

susjedni Dubravičani ili mještani Bićun!

— Točno je da Skradin, kao primjerice ni Raslina, nema status ugroženog područja pa tako ni njegovi žitelji ne mogu dobiti status prognanika. To je iz političkih razloga i mislim da je to u redu. Život u Skradinu organiziran je kao život u izvanrednim uvjetima, sve je podređeno vojnim zahtjevima a stanovništvo koje je ostalo ima dovoljno hrane i sve ostalo za što brine civilna zaštita. Civilna vlast Skradina i vojska u tom smislu dobro surađuju i nikakvih problema nema sve u cilju obrane skradinskog područja. Djeca i starci organizirano su evakuirani iz Skradina i oni su zbrinuti na pravi način.

Skradinski načelnik s radnim mjestom u Šibeniku

● **S druge strane mnogi Skradinjani vam zamjeraju to što je vaše sjedište u Šibeniku, a ne u Skradinu.**

— Ja bih prvi želio da mogu raditi u Skradinu. Međutim, za to ne postoje uvjeti. Ja sam rekao vijećnicima, neka se urede prostorije za rad Ureda i ja ću se premjestiti u Skradin iako bi to gledajući, realno, bilo nekorisno jer teško da bih nešto mogao u Skradinu raditi. Meni ovdje dolaze ljudi iz Skradina sa svojim problemima a pitanje je da li bi tako mogli u Skradinu. Uostalom ja barem tri puta tjedno navratim u Skradin, tamo sam kad bilo što treba.

Nitko ne zna odgovoriti prognanicima

● **Puno je prognanika sa skradinskog područja koji već dvije godine žive izvan svojih domova. Kontaktirate li s njima i znate li za njihove probleme?**

— Pa javili su mi se mještani Piramatovaca sa željom da se obnovi rad mjesne zajednice u prognonstvu da se ljudi okupe i rade na pripremi povratka i to je jedini konkretan potez. Inače nisam za sada obilazio prognanike a razlog sam rekao i na posljednjoj sjednici Općinskog vijeća Skradin. Meni je znano da naše prognanike jedino i najviše

P. Dundjer

zanima to kada će se moći vratiti svojim kućama i svjestan sam da bi prilikom posjeta njima upravo tražili odgovor na to pitanje ali niti ja niti bilo tko u ovoj županiji ne možemo im to reći a ne želim im davati neka lažna obećanja. Ako izuzmemo to pitanje ne znam da imaju nekih drugih problema što se tiče njihova života u prognonstvu.

● **Vi kao načelnik Općine Skradin, bez obzira na to što nije izvjesno kada će povratka na zaposjednuta područja biti moguć kao ni na ona uz samu bojišnicu, radite na poboljšanju uvjeta života na skradinskom području?**

— To je, mogao bih reći, i najznačajniji posao kojim se bavim. Kad rat završi bit će nam sigurno jako teško vratiti ljude na njihova ognjišta, osigurati im osnovne životne uvjete. Na tom planu već sada radimo. Nastavili smo akciju izgradnje vodovoda za Skradin i okolno područje. Pripremamo, bez obzira na rat, izgradnju automatske telefonske centrale u Skradinu i poboljšanje telefonije u općini Skradin, potom izgradnju prometnice i bolju povezanost Skradina sa drugim mjestima u općini te izgradnju elektromreže tamo gdje je to potrebno. Moram napomenuti da puno rade i sami prognanici organizirani po župama a tu se posebno ističe rupska župa. Oni uz pomoć naših ljudi u inozemstvu rade na prikupljanju humanitarne pomoći ali i na pripremi povratka u svoja razrušena sela.

Razgovarala:
D. FERić

Mr. BOŽO ERLIĆ, VODITELJ AGENCIJE ZA POTICANJE I RAZVOJ MALOG PODUZETNIŠTVA

NIŠTA NE TREBA IZMIŠLJATI

V iše od 70 posto prometa u maloprodaji i veleprodaji u SAD ostvaruju mala poduzeća. U poduzećima koja zapošljavaju po manje od 30 radnika zaposleno je više od 50 milijuna Japanaca. Svi drugi podaci o značaju i ulozi malih i srednjih poduzeća bili bi suvišni. Zato ne treba čuditi što je Ministarstvo za rad i socijalnu skrb formiralo Hrvatsku agenciju za poticanje i razvoj malog poduzetništva. Uostalom predviđeno je to i novim Zakonom o zapošljavanju. Sa sjedištem u Šibeniku, nedavno je počela s radom ispostava Agencije za Dalmaciju, točnije za područja Zadarsko-kninske, Šibenske, Splitsko-dalmatinske i Dubrovačko-neretvanske županije. Poslovima rukovodi magistar Božo Erlić, koji nam je na početku razgovora razjasnio razloge formiranja Agencije i ciljeve koji se planiraju postići:

— U prostorijama Zavoda za zapošljavanje, ali u funkciji središnje službe Agencije u Zagrebu, počeli smo s radom prije tri mjeseca. Namjera nam je potaknuti ljude da počnu razmišljati o otvaranju samostalnih, privatnih poduzeća u kojima bi pronašli zaposlenje i ostvarivali pro-

fit. U razvijenim zemljama svijeta više od 60 posto od ukupnog broja zaposlenih radi u malim poduzećima. Do sada taj broj je kod nas gotovo zanemariv, što je rezultat politike građenja gigantskih tvornica i osnivanja velikih poduzeća. U Šibeniku imamo vrlo dobre primjere takve politike.

● **Što je učinjeno od sada?**

— Obišao sam tri županijska središta i susretao se s ljudima odgovornim za razvoj tih područja. Prvenstveno je trebao predstavnik područnih službi gospodarskih komora upoznati s djelatnošću Agencije. Moram napomenuti da bi već uskoro i u Šibeniku ispostava komore trebala prerasti u Područnu službu, regionalnog značaja. Rad Agencije neće biti u koliziji s poslovima koje obavlja Gospodarska komora jer ćemo raditi isključivo na poticanju razvoja malih poduzeća, ali i promjeni svijesti ljudi. Želimo što više nezaposlenih uvjeriti da i sami mogu učiniti mnogo za sebe, ne čekajući da im netko ponudi posao.

● **Što svi oni, koji će se eventualno upustiti u otvaranje svojih, privatnih malih poduzeća, mogu očekivati od Agencije?**

— Agencija je institucija koja ne-

će raspolagati nikakvim sredstvima, neće obavljati servisne usluge budućim poduzetnicima, ali će raspolagati svim neophodnim informacijama. Tako na primjer, nudit ćemo komplet informacija o tome što, kako i gdje treba učiniti kako bi se osnovalo poduzeće. Zatim, raspolagat ćemo informacijama o uvjetima kreditiranja koje nude sve banke. Zanimljivo je da su se neke banke već orijentirale, isključivo na kreditiranje malih poduzetnika. Bit ćemo spremni zainteresirane uputiti stručnjacima koji će izraditi elaborate nužne za dobivanje kredita, a kada se ekipiramo nudit ćemo i pravne savjete, odnosno zainteresirane upoznati s kompletnom pravnom regulativom. Inače, osim mene kao voditelja predviđeno je zapošljavanje pravnog i ekonomskog stručnjaka, te jednog službenika. Očekujem da ćemo službu ekipirati do kraja ove godine.

● **Govori se u posljednje vrijeme o »otežicama« i naročito poreznim »otežicama«, a ne olakšicama, i za aktivne male poduzetnike, a normalno, posebno za one koji bi to mogli i željeli postati?!**

— Ne bih želio komentirati prijedloge Vlade prihvaćene na Saboru, ali

B. Erlić

sam uvjeren da se u dobroj namjeri pokušava broj zainteresiranih svesti na one koji su i stručno i materijalno sposobni ući u poduzetništvo. Uostalom, iskustvo mi govori da i naši sugrađani koji planiraju osnovati poduzeće, krenuti s privatnim poslom, u sve to ulaze sa maksimalnim oprezom. Nitko razuman ne daje svoju kuću za hipotekarni ulog, ako prije toga nije do kraja izanalizirao svoj projekt, i njegovu uspješnost na tržištu.

● **U kakvom pravnom i poreznom okruženju poduzetničke ideje i inicijative mogu profunkcionirati?**

— Intencije postsocijalističkog društva koje se kao naše okrenulo

privatnoj inicijativi, moraju a i bit će to tako, okrenuti se rješenjima dobro poznatih, uspješnih državnih sustava. Mi imamo nekakve specifičnosti ali ne u toj mjeri da moramo ostajati na starim, potvrđeno neuspješnim rješenjima. Konkretno, već sam čelnik općina, gradova i županija upozorio da se što prije, praktično odmah, utvrde i prostorno isplaniraju zone za razvoj malih i srednjih poduzeća. Dakako, ne dolazi u obzir da ti poslovi budu obavljani stihijski, da se ne vodi računa o zaštiti okoliša, recimo.

● **Kada je razvoj malih i srednjih poduzeća u pitanju, koje su pojava specifičnosti šibenskog kraja?**

— Prije desetak godina, a, nažalost, čini se da je tako i sada, u Šibeniku nisam mogao kupiti potrebne aluminijске profile. Moramo stimulirati osnivanje malih poduzeća koja će se baviti finalizacijom aluminija. Pa neka takvih malih poduzeća bude i 50-60, neka se nadmeću u borbi za originalna rješenja i za tržište. Naravno, uz aluminij, ostaju otvorene i sve ostale mogućnosti, da o turizmu, ugostiteljstvu ne govorim.

● **Kakva je prema vašim saznanjima budućnost poduzetništva u Hrvatskoj?**

— Vrlo dobra. Do kraja ove godine ili početkom sljedeće, bit će uspostavljeno sasvim novo zakonodavstvo, u dijelu koji regulira i pitanja financiranja, poreza i tako dalje. Uzori su, koliko znam, zakonodavstva Austrije i Njemačke.

M. SEKULIĆ

Naši domaćini su nas proveli kroz nekoliko soba prognanika i izbjeglica. Među njima je i g. Rosa iz Pakraca. Majka troje djece. Upravo je »marendala«, a domaćici Anđelki obećala da će pospremiti svoje »odaje«...

Osim tužnih sudbina, bolnih i trajnih ožiljaka rata, imovine koja je stala u jednu ili dvije vrećice, gnjeva, počesto mržnje i želje da zaborave svoj križni put, prognanici i izbjeglice su u svoje privremene hotelske i ine sobe ponijeli i donijeli vlastiti način kulture življenja.

U jednoj sobi, teško je smjestiti i organizirati cjelokupni život obitelji. Ali, da se i to može svjedoče neke tako uredne, čak simpatično »dotjerane« sobe, u »Marinoj lučici« u Primoštenu, gdje je smješteno oko 720 prognanika i izbjeglica. Među 380 prognanika, najviše ih je iz Vukovara, potom sa privremeno okupiranog dijela Županije šibenske, te sa kninskog područja. Izbjeglica je iz gotovo cijele Bosne i Hercegovine: Jajca, Bugojna, Vakufa, Mostara, Kupresa, Sarajeva...

Povod za naš odlazak u »Marinu lučicu« u Primošten, bila je informacija da koje smo došli, o tome da je za prognanike i izbjeglice uvedena radna obveza

REPORTAŽA

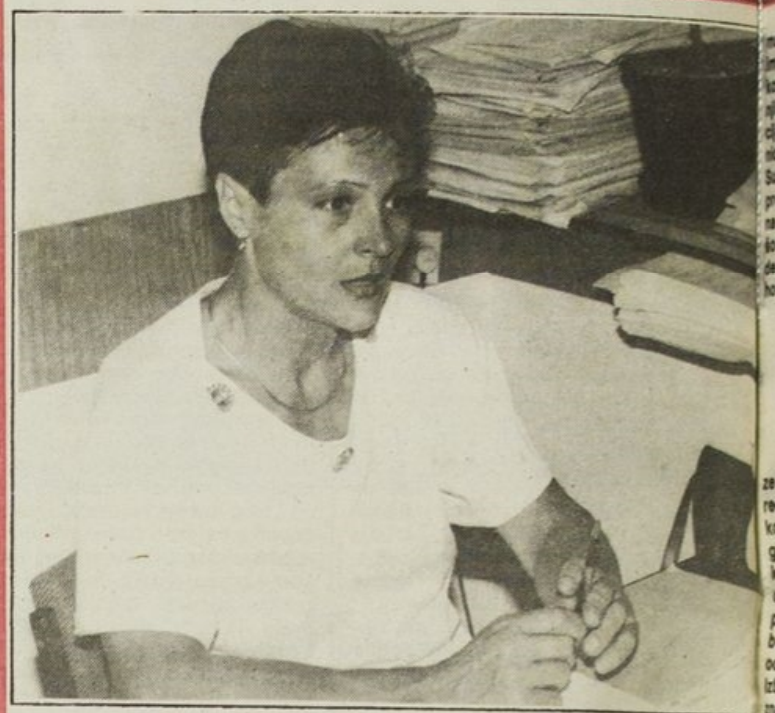
»MARINA LUČICA« U PRIMOSTENU

RADNA OBVEZA

janci... danas je uništen. Uz puno razumijevanje prognaničke i izbjegličke sudbine i života, neke pojave ipak nisu razumljive i objašnjive. Nemaju opravdanja! Tko je i zašto uništio hotel?

»Uveli smo radnu obvezu. Ali, što to vrijedi kad malobrojni hoće raditi. Većina ne. Istina, mi ovdje imamo zbrinuti veći broj starijih osoba i djece. No, ima i onih koji naprosto neće da se odazovu na posao oko uređenja okoliša. Tako i oni koji su se prvih dana odazivali, gube volju i kažu ako neće on, zašto bih ja«, reći će na početku razgovora direktor hotela Josip Bašić. No, jedan od velikih i nerazumljivih problema je taj što su hotelski inventar uništili oni koji u njemu žive gotovo dvije godine. Čast iznimkama! Upi-tate li djecu po hodnicima hotela tko je pisao po zidovima, trgao tapete, reći će da oni nisu... Uništene su i sanitarne prostorije na plaži, sauna, a iz bazena je prilikom čišćenja izvađeno oko tri tone smeća, pa čak i ogromnih kamenih gromada... Kiosk razbijen, noćna lampa bačena kroz prozor, smeće također. Ima, nažalost, svega i svačega! Obilazeći nekoliko prognaničkih i izbjegličkih soba, i sami se uvjeravamo da neke slične na »ljekarnu«, a neke... Bože sačuvaj! Pitamo se, kako su te žene (jer muškarci su mahom u vojsci) i u kakvim kućama, kada je urednost i čistoća u pitanju, prije živjele! Čistoća je, ne kaže uzalud stara narodna, pola zdravlja. A nije da nema vode, usisavača, metli i ostalih »pomaga-la« u hotelu!

»Što se tiče uništavanja i rušenja hotela, što se desilo, desilo se. Mi, nažalost, tu više ne možemo pomoći. Ali, mogu reći od kada je došlo novo rukovodstvo hotela te od kada zajednički radimo, da uništavanja više nema. Nismo primijetili i mislim da će se i direktor s tim složiti«, kazao je Dušan Bustruc. Direktor se složio s njegovom konstatacijom. Upravo na njega, vođu zbjega, pao je težak dio posla. Rad s prognanicima i briga, zajedno s Odborom, u održavanju reda i čistoće. Na zajedničkom sastanku Odbora prognanika i Uprave hotela dogovorena je uzajamna pomoć i suradnja. Ali, i jednima i drugima je vrlo teško, ponekad neugodno i nerijetko se

NEDA KLARIĆ, UPRAVITELJICA CENTRA ZA SOCIJALNU SKRB

VRTIMO LI SE U

Po dolasku u Šibenik iz »Marine lučice« u Primoštenu, s razlogom tražimo i dobivamo odgovore od najodgovornije osobe u šibenskom Centru za socijalnu skrb, Nede Klarić, o pitanjima o kojima smo tamo razgovarali. Krenimo od početka: što s osobama problematičnog ponašanja?

»Ne radi se o tome da Centar ne bi htio ili ne želi zbrinuti osobe koje su problematičnog ponašanja. Problemi su daleko dublje naravi. Na njima je mjesto gdje se, konkretno, osobe problematičnog ili neadekvatnog ponašanja, te zdravstvenih problema, ne uklapaju u sredinu u kojoj su smješteni. To je slučaj i sa »Marinom lučicom«. Poznati su mi problemi tamo. Nisam liječnik, ali i laik može ustvrditi da se neka ponašanja ne uklapaju u jednu uobičajenu ili redovnu populaciju. Takvim osobama, sigurno, nije mjesto u jednoj velikoj, heterogenoj grupi... Ali, uza sve napore da ovaj Centar zbrine takve osobe na adekvatna mjesta, to u ovim teškim vremenima je naprosto nemoguće. Sve su to posljedice rata i njime su

prouzročene. Takva mjesta, posebice kada je riječ o Šibeniku, a i mi se ne znamo razlog, naprosto su »prijeka bukirana«. I ne samo bolesne ili osobe problematičnog ponašanja, nego i se u ovim ratnim vremenima javlja novi problem, a to je maloljetnička delinkvencija. U kontaktu sa našim vanjskim suradnicima (a tu prije svega mislim na predstavnike UNHCR-a, UNICEF-a, ljudima koji predstavljaju EZ, te osobe koje mogu rješavati situaciju prognanika i izbjeglica) mi nastojimo, uz dodatne napore, zbrinuti ljude. No, mi u Šibeniku trenutno smo u takvim mogućnostima da bismo te osobe smjestili u psihijatrijske bolnice. Veliki je pritisak i na dolazni umirovljenika. Tu jednostavno nema mjesta! Prekapacitirani smo, odgovorila nam je gospođa Klarić. »Centar za socijalnu skrb nije u mogućnosti osigurati socijalnog radnika za svaki hotel ili prihvatilište prognanika i izbjeglica. Na šibenskom području ih ima oko 16 tisuća. Objektivno i s obzirom na broj radnika, mi to ne možemo reći će N. Klarić i dodati da će u dobru i zećem razdoblju, na neki način

Neodazivanje na radnu obvezu!

Tko ih i kako organizira? Brojni, doznajemo po ulasku u prostorije uprave hotela, »glatko« odbijaju raditi... »Radite vi, vi ste za to plaćeni«, znaju reći osoblj. Osim s direktorom hotela, Josipom Bašićem, šeficom recepcije Karmelom Mandić, te domaćicom hotela Anđelkom Račak, razgovarali smo tim povodom i s izgnanicima, te sa šefom zbjega, prognanikom iz Vukovara Dušanom Bustrucem. Tema razgovora je proširena... Ne bez razloga. Jer, zapušten okoliš, razbijena vanjska rasvjeta i ogromno staklo u auli hotela, uništene fotelje, »pitari« bez cvijeća napunjeni opušcima... To je bilo na prvi pogled, a kasnije? Imali smo što vidjeti! Hotel, u kojem su za vrijeme turističke predsezona, sezone i posezone prije nametnutog nam rata, uživali uglavnom Francuzi, Englezi, Nijemci, Austri-

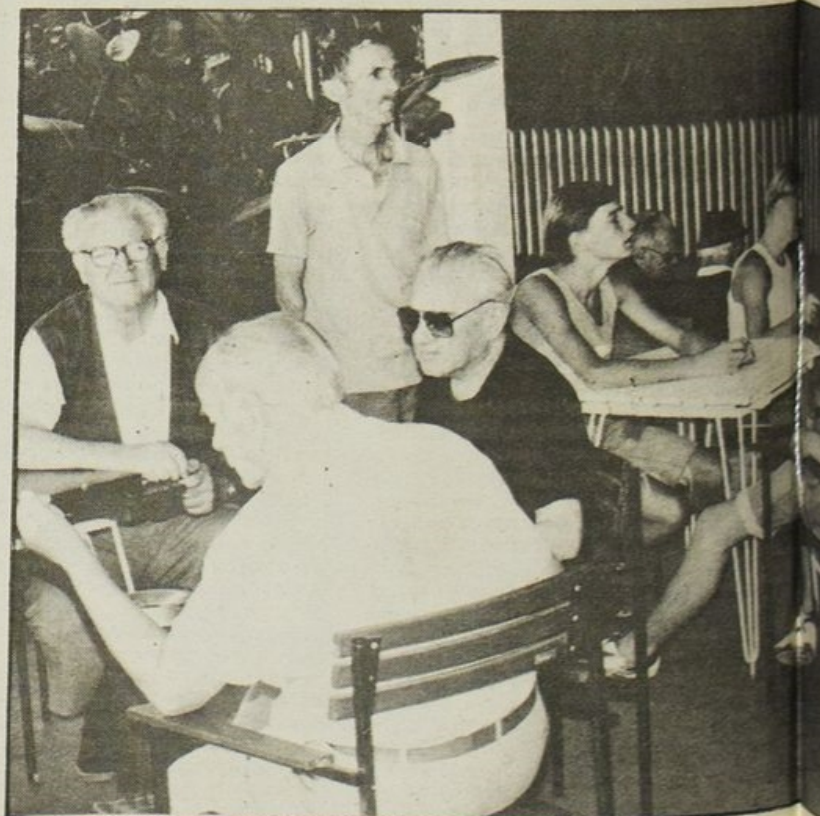

D. BUSTRUC, PROGNAKNIK IZ VUKOVARA

BILO BI BOLJE DA NISMO ZAJEDNO

Voda zbjega, Dušan Bustruc, prognanik iz Vukovara kaže da je pravodobno upozoravao bivšeg direktora hotela »Marina lučica« o uništavanju inventara, te očekivao suradnju i zajednički rad na sprečavanju tih pojava. Na pomoć nije naišao. »Kao vođa zbjega, bez suradnje s upravom hotela, Centrom za socijalnu skrb, te drugih ustanova, ništa nisam mogao učiniti. Kao policajac se ne mogu i nemam pravo postaviti. Predstavljam i zastupam interese prognanika i izbjeglica, ali to što je hotel ovako uništen nema nikakvih opravdanja. Otkako je došlo novo rukovodstvo hotela, počeli smo zajednički rješavati neke probleme i mislim da smo na pravom putu. Ali, nama treba i pomoć Centra za socijalnu skrb«, govori Bustruc. Kakvu pomoć traže i očekuju?

Prema njegovu mišljenju stare i nemoćne bi trebalo smjestiti u starački dom, bolesne u bolnicu, alkoholičare na liječenje, pa bi se onda s ostalima i moglo raditi. »A što se tiče ovih Bosanaca (misli na Muslimane), moram to, nažalost, reći da je ona politika koja se vodi u Bosni došla i do ovog hotela. Teško je biti pod istim krovom s onima čiji sinovi ili muževi protjeruju hrvatski narod iz Bosne... Vlada, što je pove razumljivo, sve veća napetost i netrpeljivost. Bilo bi bolje da nismo zajedno! Oko 360 je izbjeglica iz Bosne, od kojih je više od dvije stotine Muslimana. Kod njih je napeto stanje i ja se iskreno bojim da ne dođe do nekog sukoba! Činjenica je da su tu mnoge žene čiji se muževi nalaze u Armiji BiH. Tu je velika netrpeljivost. Stoga smatram da bi bilo bolje da se Muslimane iseli, radi njih samih, a i radi naših Hrvata, u hotele ili posebna prihvatilišta.

Za vrijeme ručka u hotelu »Marina lučica«...

šibenka
EXPORT-IMPORT
TRGOVINA I PROIZVODNJA
59000 ŠIBENIK, Ražine bb

NA DRAGOVOLJNOJ OSNOVI!

mat nad materijalnim problemima imati tzv. problemi personalne naravi koje će ovaj Centar rješavati u suradnji sa nadležnim svjetskim organizacijama, odnosno tzv. vanjskim suradnicima. »Ne živi čovjek samo o kruhu. Suština problema će se nažalost, provlačiti još niz godina. I povratak na zgašeno rodno ognjište bit će šok! Osim pomoći materijalne prirode, bit će potrebna i ona druga, duhovna pomoć. Pomoć stručnjaka.

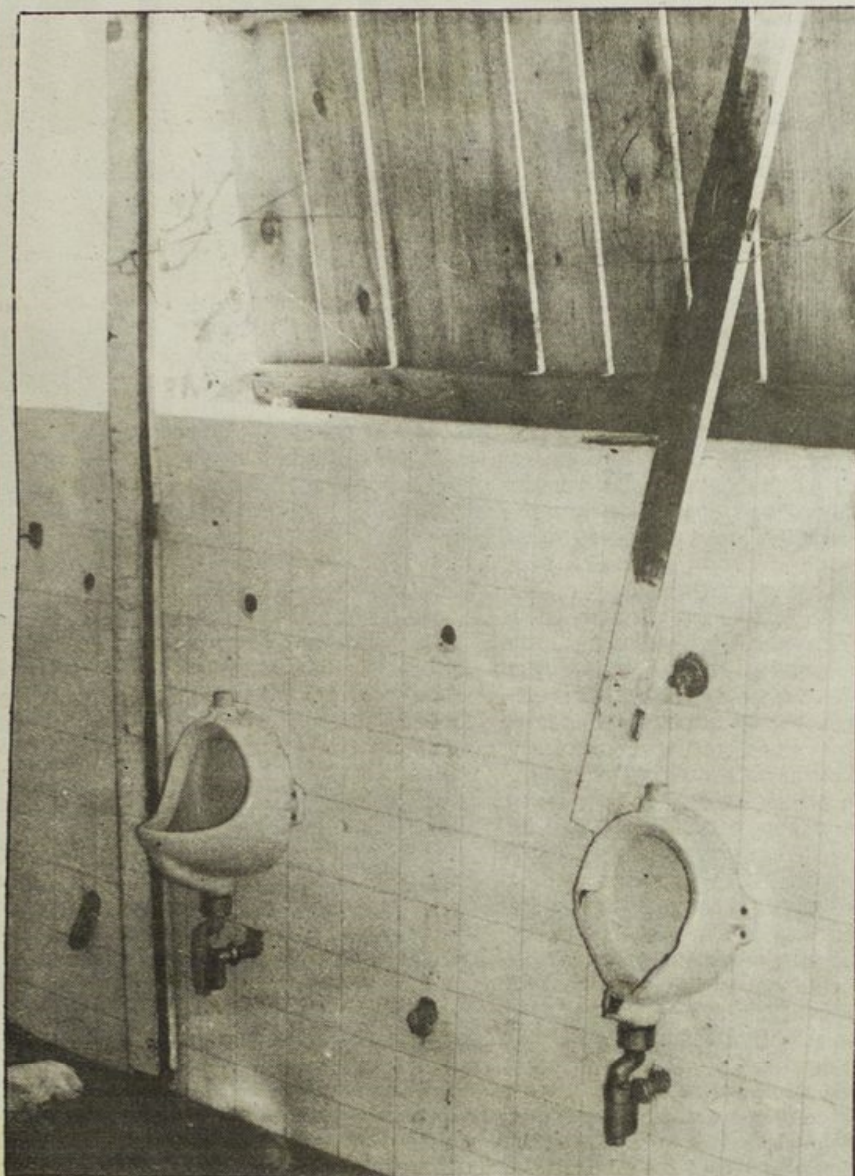
Što je sa zakonskom regulativom?

Vratili smo se pitanju radne obveze i dobili odgovor. Između zakonske regulative i života često postoji raskorak! Kada je riječ o zakonskoj regulativi i odredbi o statusu prognanika ili izbjeglice, ona kaže da će se osobi koja ima takav status a ne ispunjava obaveze određene tom uredbom, u koju ulazi i radna obveza, oduzeti status prognanika, odnosno izbjeglice! Što to sasvim praktično znači?

RA SOCIJALNU SKRB

KRUG?

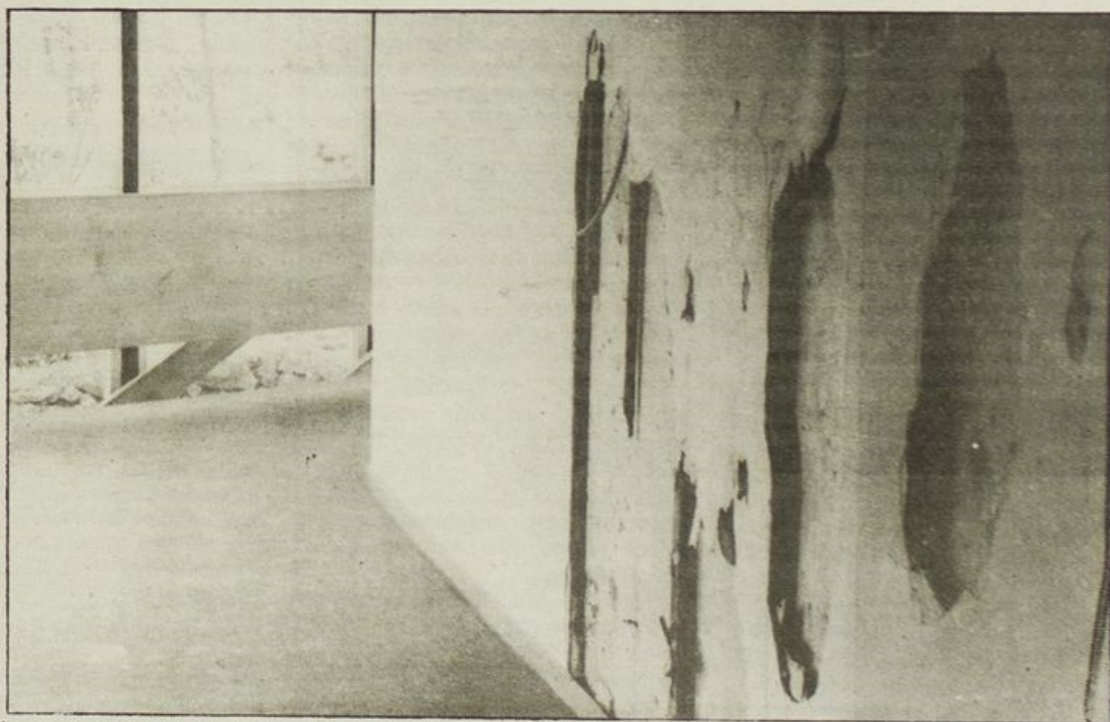
»Vi, na temelju zakonske regulative imate pravo odrediti prognaniku koje poslove i u koje vrijeme mora obavljati. Ukoliko te poslove ne obavlja, njemu se oduzima, prema vladinoj odredbi, status prognanika. Ali, što dalje s tim čovjekom? Oduzmete li mu status prognanika, on može biti nekoliko dana »ispod bora«? A što potom? U Vukovar, Knin, Driš ili Petrinju se ne može vratiti! Možete ga, npr. iseliti iz »Marine lučice«, ali ga, jer on je primoran ponovo doći na vrata Centra ili Regionalnog ureda za prognanike i izbjeglice, moramo smjestiti negdje. U tom slučaju, mi se vratimo u krugu? To ne bi bilo rješavajuće, već samo dislociranje problema! Radi se, zapravo, o raskoraku zakonske regulative i onoga što se u životu može realizirati. Zakonodavac je nemoćan, zbog trenutka i okruženja u kojem jesmo i od toga ne može pobjeći! Stoga smo, kada je riječ o radnoj obvezi i zakonom određenih propisanih posljedica, mi, zapravo, nemoćni. Ponavljam, vrtimo se u krugu«, rekla je Neda Klarić, direktorica Centra za socijalnu skrb Šibenika.

Ovo su ostaci sanitarnog čvora (za muške) na plaži »Marine lučice«... Miris ne možemo opisati!

Josip Bašić: direktor hotela »Marine lučice«... tijekom razgovora će reći da je s prognanicima i izbjeglicama počesto vrlo teško raditi i dogovarati se...

Kome je smetao zid? Nismo izgravali policijske inspektore, ali prema odgovorima koje smo od zatečenih u hotelu dobili nitko od njih nije... Činjenica je da je osim tapeta, kidana i lamperija!

napravila najviše štete, pa kada to znaju i vide naše žene i majke, ljute se i neće ni one da čiste za njihovom djecom. Na kraju, ispada, da se radnoj obvezi odaziva nas nekoliko«, pomalo ljutito govori. Da ne bi bilo »gužve« pri čišćenju okoliša, dogovoreno je da će na radnu obvezu ići »kat po kat«. No, i nije stvorena baš neka prevelika gužva! Brojni radije sate i dane provode po hotelskim sobama, hodnicima, parku... Da li su imali radne navike, ili im naprosto ne smeta sve oko njih?

»Ja ne znam što činiti! Nemamo načina da ih na rad prisilimo! Nema načina da ih kaznimo, da ih potaknemo na rad! Ja sam, kada je u pitanju općina Vukovar, jedno vrijeme pokušavao s našima u Zagrebu tražiti da se onima koji su iz Vukovara i koji su bili u radnom odnosu i po toj osnovi im se priznaje i danas radni staž, to ukinute! Međutim, za to izgleda nema zakonske osnove, pa se ni na toj osnovi ne može ništa poduzeti. Stoga idemo samo na svijest i savjest. Nažalost, svaki dan u prosjeku je svega njih deset, petnaest na radnoj obvezi. To je prosjek od nas gotovo osam stotina ovdje, pa eto onda znate kolika nam je svijest i savjest«, dodaje šef zbjega, naglašavajući da je i sam izgubio sve što je

jevamo riješiti«, govori Bustruc, a u priču se uključuju direktor, šefica recepcije i domaćica...

Desetak je velikih »problema« u toj grupi... Oni nisu za život u hotelu, već duže vrijeme privremenom domu brojnih prognanika i izbjeglica. Ali, nažalost to »ali« počesto stoji i iza toga slijede preostale riječi. Tražili su oni, i Odbor i Uprava hotela da se te probleme iz hotela izmjesti na njima primjerena mjesta. Zbog nametnutog nam rata posljedica kojeg su i oni koje smo u »Marinoj lučici« prošlog tjedna posjetili, odgovarajuće ustanove za takve i slične slučajeve su, nažalost, prebukirane... Tražit će pomoć i dalje, te ustrajati u primjeni radne obveze na dragovoljnoj osnovi. Zar se i to može?

Nezadovoljnika uvijek ima!

Bilo je vrijeme ručka. Sala za ručavanje je bila popunjena. Šef kuhinje, Mate Pancirov, će reći da je, što se osoblja tiče sve u redu. »Mi se prema svima odnosimo jednako. Kao nekada prema Francuzima, Englezima, Nijemcima. I šef sale, Mate Skorin govori slično. »Problema ne-

Osim što brojni odbijaju radnu obvezu, pojavi se pokoji put, kao uostalom i u drugim hotelima, nezadovoljstvo zbog pripremljene hrane. I tu su ukusi, što je normalno, različiti. Muslimani odbijaju jela sa svinjetinom. Napetost raste, jer Hrvati smješteni u »Marinoj lučici« ne mogu se tek tako pomiriti sa činjenicom da žive pod istim krovom sa ženama i djecom onih što u Bosni rade masakre i protjeruju upravo hrvatski narod. »To je još jedan nož u leđa, a mi opet moramo imati razumijevanja. Tko nas pita kako je nama?« reći će vam prognanici i izbjeglice, Hrvati. Trenutno, još je jedan od većih problema u ovom hotelu. Da bi smjestili određeni broj prognanika iz hotela »Zora«, A kategorije, uprava hotela mora angažirati i policiju, kako bi uspjela neke osobe iz apartmana koji imaju pet i više ležajeva, premjestiti u jednokrevetne ili dvokrevetne sobe. Osobno smo se uvjerili, kako jedan od prognanika što stoji u apartmanu od sedam ležajeva, govori direktoru i domaćici hotela... »Neće mene nitko odatve premjestiti!«. Kako hotel ima, osim glavnog, još ulaza, česte su pojave »ilegalaca« po sobama. Te osobe nisu prijavljene i teško ih je sve primijetiti...

osjećaju nemoćnima. Velika je grupacija ljudi na jednom mjestu. Od tek rođenih do onih što su pri kraju svojeg životnog vijeka. Ljudi su različitih navika, običaja, iz raznih krajeva, različitih ponašanja i razmišljanja.

Uništavanja više nema!

Ima i onih problematičnog ponašanja. Od djece adolescentne dobi, koja ne znaju što će sa sobom i kako utrošiti »višak« snage, do alkoholičara, do žena... »nemoralnog ponašanja« kako kaže Bustruc. »Da, napišite upravo tako, jer, nažalost, i toga ima!« Organiziranog rada s djecom nema, a tu ih je više od dvije stotine. Njihovo djetinjstvo je preki-

nuto, zatočeno u sobe, hodnike i okoliš hotela. Dječji nestašluci, međutim, nisu nestali. Ali, počesto majke se ljute ako netko od dežurnih upozori baš njezino dijete, zbog nedoličnog ponašanja. Problema je, o čemu smo dugo razgovarali s našim sugovornicima i previše.

Učinilo nam se da je g. Bustruc pomalo ljut na izbjeglice. Zašto? Kaže da se žene iz Bosne, koje imaju više djece od »naših prognanika« pravdaju upravo svojom djecom da ne mogu doći od osam do deset čistiti okoliš, te da »neće čistiti za tuđom djecom. A njihove je ovdje osamdeset posto!« Kad to čuju i vide prognanici, javlja se u njima inat i otpor, pa ni oni (one) neće na radnu obvezu! »Djeca iz Bosne i Hercegovine su

imao u Vukovaru, završio u srbijanskom logoru, ali se opet vratio u život... Uvjereno je da će se u Vukovar vratiti. Ne skriva stoga ljutnju prema onima, kako ih naziva, »kukuruz divizijom«, a pri tome misli na izbjeglice iz Bosne, koji su utekli i ne braneći se. »A danas nam stvaraju probleme u hotelu... Ali, nismo ni mi prognanici svetinje, da znate! Molim vas, napišite i ovaj veliki problem kojeg u ovom hotelu imamo! Krajem prošle godine, točnije 20. prosinca, pod pratnjom policajaca u ovaj hotel stiglo je 59 prognanika iz »Martinovke« u Zagrebu. Uglavnom su iz kontinentalnog dijela Hrvatske. Ima ih iz Slunja, Pakraca itd... S tom grupom prognanika stigli su i najveći problemi, a mi ih do danas ne uspi-

ma!« Dva ili tri posto nezadovoljnika, kada je riječ o hrani, je zanemariv podatak jer... »nezadovoljnika ima i u jednoj obitelji, a kako neće biti ovdje«, govore u »kužini«.

Obilazimo, prije odlaska, okoliš hotela. Gospođa Andelka onako u »prolazu«, usput nosi na recepciju, nadležnom »meštru« noćnu, sobnu lampu, bačenu kroz neki prozor... Sa sjetom se, ne skrivajući od nas, ona i kolegica joj s recepcije Karmela, a više od deset ili dvadeset godina rade u ovom hotelu, prisjećaju vremena pravih turističkih sezona! Ne gube nadu da će one ubrzo doći!

Pripremili:
Katarina RUDAN
Vilson POLIĆ

ZA BUDUĆU VELIKU SVJETSKU ULOGU MALE SRBIJE

AUT ARALICA AUT NIHIL

Otkad je ratova s puškom, svaki je počinjao s prvim, i završavao zadnjim hicem. Između tih krajnosti, stratezi ili nevidljivi sudionici, svaki na svojoj strani ratovanja trasiraju putove — govoreći jedno radeći drugo — do obrambenog ili osvajajućeg cilja.

Oni pak nevidljivi »treći«, dugotrajno, kao da se drže po strani, vodeći samo računa, da smrad iz crijeva siromaštva, i rijeka užasa zgrušane krvi ne dotakne njihove rezidencijalne četvrti.

I dok između pucnjava curi vrijeme, »treći« ne slušaju preludij Hemingwayeva zvona, nego onako visoko ponad oblaka paljevine i baruta, streme poput lešinara, i rade ono treće. Misle! — Misle kako do svojega cilja. Dok tako vrijeme curi, prvi »govore i rade«, treći iz zidova obraslih bršljanom i okruženi žestokim psima, čekaju vodu do grla, da sami toga svjesni nisu.

Oni četvrti, za koje ratovi traju mnoga desetljeća nakon zadnjega pucnja, analiziraju ratove koru po koru, sloj po sloj, sve do njegove klice ili zametka.

I prvi i drugi i treći — ne zato, što je povijest učiteljica njihova života, nego onako uzgred, kao artefakte svoje ratne arhitekture — angažiraju četvrti, da im krasi životni prostor.

Ipak se naposljetku čini, da je u ovom ratu samo jedna strana od one trojice prvih, nadzbučno instalirala artefaktni dragulj u svojoj arhitektonici rata, ali bogami i porača, ako ga bude!? — I upravo onaj gospodin — ako porača bude — lako da dobije Nobelovu nagradu, ako ne za književnost, a onda makar onu za mir.

A kako slojevi rata nisu onakvi kao u kapule, već su isprepleteno satkani iz tananih niti, i stupasti poput perčina u mongolskih ratnika — tako se i razmrsluju pod sitnozomom, s pomoću razredivača i pincete. Tako i moja malenkost, s darom zapažanja sitnog trgovca umjetnikom, odjednom zamijeti, da u ratu i telefonski imenik metropole zemlje agresora, ratnim analitičarima može postati zanimljivo štivo!

Odmah na početku moram kazati kako mi je poznata latinska: »nomina sunt odiosa«, ali i ona, njoj za protutežu iz iste košare klasične mudrosti: »nomen est omen«. Ili po redu prevedeno: »griješ ti kažem ali grešnika neću« (imena su odvratna), u »ime je znak« (znakovitost roditelja koji svojoj djeci daju izabrano veliko ime).

I da skratim, u zadnjem telefonskom imeniku, koliko dojučerašnjeg glavnog grada bivše-bivše Jugoslavije, pored šest tisuća i dvije stotine vlasnika najčešćeg beogradskog prezimena, stoji preko pedeset posto velikosrbijanskih nacionalnih znakova »ibermenšije« i narcisoidnosti — bogonosnih, svetonosnih, ljubonosnih, milonosnih, slobodonosnih

itd. osobnih imenica. Agresivno »bogatstvo« mašte u tom imenarniku, ilustrirano je činjenicom, da je toliki postotak »nadaravnih« bića izveden u samo dvadesetak imeničnih korijenova. Dok se istodobno, u svakom našem omanjem selu moglo sresti i po nekoliko imeničnih znakova iz tobožnje jugoslavenske simbolike, npr. Jugoslava ili Tita — u nomenklaturi te beogradske megapoporice, nalaze se samo dva Jugoslava, i niti jedan Tito. U tom smislu, nije potrebno više što dokazivati, osim da ondje izumire srbijansko svetačko i povijesno nacionalno vlastite imenice: Dušan, Sava, Jovan, Lazar i druge, u korist samo jednog imena — SLOBODAN!

Njih je u beogradskoj telefonskoj porodici Jovanovića lažnih jugovića čak stočetdesetsedam, najviše! — Najviše ih je i nabrojeno u cijelom telefonskom vokabularu Beograda!

Pretpostavlja se, da malih Srba SLOBA, rođenih posljednjih godina od svojih velikih roditelja, u Beogradu ima samo toliko koliko ih može stati u jedan dobar kompjuter. Koliko ih je tek u Široj, Užoj te u onoj Zamisljenoj Srbiji? I još samo jedno, u »Rječniku osobnih imena« Mate Šimundića iz 1988., autor elaborira, da se »Slobodan« ime ne daje kao znak i oda slobodi, već da je ono z n a k »PRKOSA ILI INATA«!

Možda piscu ovih redaka, inače malo poznatom teoretičaru marginalne profitabilnosti, netko i zamjeri na ekonomističkom pristupu u ovoj temi! I neka, on će spremno dočekati svaku zamjerku, ali pod jednim sitnim uvjetom, a to je: — da mu »taj i taj« javno potpisani istovremeno — na hrvatskom jeziku — objasni značenje dvostrukog imena Boutrosa Boutrosa Ghalija, imena sadašnjeg glavnog tajnika Ujedinjenih nacija. — I još samo malo k tome, vodi li taj tajnik tajnu politiku na putu Ujedinjenih naroda ka sudbini »Lige naroda«, ili po rubu ponora njegova ujedinjenog isčeznuća, nakon čega neće biti ni onih četvrtih — analitičara!

Na kraju se sve mislim kako je ipak potrebno, radi ravnoteže sila, odmah proširiti stalnu grupu Vijeća sigurnosti, sa sadašnjim velikim silama globusa gubitnicama velikih ratova, pa bila to i Srbija. — Dakako, jednoga dana nakon što joj znakovita »ibermenšija« i narcisoidnost budu viđene hladne, kao Kartaga, Dresden, Hirošima...

Možda. — Ako ne baš tako, možda to umjesto nje postane svijet. Tada nitko, pa ni ja neću žaliti za njim! Na kraju ipak molim Ivana Aralica, da mi oprosti što sam od njega neupitno pozajmio temeljnu misao, tri zemlje gubitnice te njegov pred Italijom namjerni veznik pa, što sam ga pred ukrcaj Srbije u to društvo stavio ja. Dakle, Srbiji — ma koliko bila mala — u budućnosti, sada preostaje da bira, utjehu u Vijeću sigurnosti ili...? A svijetu, ili Aralicu ili ništa!

Mile BASTIĆ

KOME (I ČEMU, ZABOGA) SLUŽE LOPOVI?

TRAGOV
NA PLOČNIKU

Jesmo li se ikad zapitali čemu služi novac i kako bi nam bilo, to jest u kakvu bi neimaštinu mogli upasti kad njega, na priliku, ne bismo imali? Premda pitanje može nalikovati ispraznom ili šupljikavom glupiranju i govorenju samo da se nešto izusti — u toj upitnici, pitajte starije ljude, krije se i taj odgovor kojemu malo tko od nas zna pravo izvoriste i kuću u kojoj omrkne. Hoćemo, zapravo, ustvrditi — i ne želimo biti demantirani — da novac kao sredstvo življenja i ne mora imati prevagu u životu. Željeli bismo, zapravo, biti uz one mudrije koji već stoljećima, istina bez posebnog učinka, uvjeravaju da se novcem ne mogu zadobiti one najprirodnije životne sadržine, kao što su zdravlje, sreća i spokoj. Premda je i nismo morali osobno poznavati — kazujemo primjer da bi stvari bile barem malo jasnije, dohvatljivije i, eto, dostupnije — znamo da je postojala, to jest živjela, i u ovome gradu (a to znači da je takvih bilo i u drugim sredinama) čeljad koja je i u poslijeratnoj, onoj drugosvjetskoj gladno-promrzloj situaciji često, na upit što ste danas imali za večeru, znala s teško pojmljivom ravnodušnošću izreći kako je baš malo prije dovršila s pršutom kojem je prethodio prvoklasni sir. I bile su to istine ljudi koji neimanje nisu liječili konzumiranjem kukuruznog kruha ili kilogramima jeftine ribe, već su svoju stalešku (građansku, hoćemo uzreći) pripadnost nastojali održati u praksi jeđujući, to jest hraneći se (ako se to tako može nazvati) užasno prozirnim feticama pršuta i okrajcima punomasnih (ili nemasnih) sireva. Bilo je to vrijeme kada su udarnici primali pojačanu ishranu, a oni »otpisani« navalom vizije realizacije novoga i svima jednakopripadajućeg svijeta sreće, radosti i blagostanja svoj otklon (premda neki nisu znali od čega bježe i čemu se baš tako suprotstavljaju) od te pripadajuće »svijetle budućnosti« osnaživali nošenjem otmjenih haljina, jedva uočljivih tijekom ratne neimaštine (ako su kad je haljina bila u pitanju, bile žene) ili pak ciljanim posađivanjem slamnatih ili — što je bilo još više drski šik — platneno fanelastih šešira na gladom otanjale obraze. No, i da je bilo novaca, u to vrijeme i tada, mnogima uopće ne bi koristio, ne bi bio vrijedan stoga što su i šverceri izbjegavali posrnutu »gospodu«, jer su postajali bliži (i bliskiji po mnogo čemu) onima koji su, haljmdo se i toga igrati, kao ganjali i proganjali crnoburzijance. Pa stoga, možda, ni danas nije sve u novcu, premda se bez njega, zna se, malo što može, ali ne velimo da se ista može ako se ne želi. Pa se priklanjamo ljudima koji žive svoj život i ne leleću, ne jadikuju isprazne glavobolje, ne iskazuju ih jer posve razvidno i sasvim bistro jesu upoznati sa starom mudrošću da novac ne treba prezirati, da ga još manje valja odbacivati, ali da mu se ne treba povinjati jer se s njim ne mogu priskrbiti stvari koje smo u uvodu već naveli. Svjesni smo toga da će rečeno ustvrdjenje od nekih, ni malo gluplji nego što je pisac ove kolumne, biti dočekano na reski nož neshvaćanja i poruge, jer će se, ali samo na prvi zagled (pričiniti da se barata razmišljanjima koja vruga da imaju oslonca u nedugom i treptavom životu. I to jest, otprilike, tako. Samo, ako se stvar (ilili razmišljanje) odbacuje na prvu loptu izgubit će se iz vida (to u najmanju ruku) svjedočanstvo povijesti koje, gotovo bez iznimke i uz čvrsto pravilo, barem kazuje (ako ne i uvjerava) da je pretežit dio ljudstva — da ne napišemo čovječanstva

— bio sretniji u razdobljima kad se mjerilo i štedjelo, nego u vremenu koje je ohrabralo zlobogo rasipništvo. Imati (ili ne imati) jest dvojnost od koje se sustežemo prorokovati sutrašnjicu — iako pouzdano znamo, jer su nam ostavili napismena svjedočanstva, ili su nas obavijestili samo malo (i donekle) izmjenjenom usmenom predajom, da se sreća ne može kupiti, da ju se ne može darovati i da će je teško izgubiti onaj koji se nikad s njom i nije susretao. Može se, za ilustraciju priče, ono večeravanje tankih, prozirnih fetica pršuta činiti trapavim i promašenim, jer da kome bi to moglo nešto takvo pasti na um (možda, možda će reći, samo onima koji pameti nemaju!), ali u svem tom kazivanju ima »pretila« istine. Nikad zadovoljna čeljad ni u Eldoradu čovjekolikih želja ne bi prestala biti siromašna, previše bi joj dugo vremena valjalo utrošiti da se na bokovima čuđenja sagledaju iznenađenja dolična (ipak ljudskom) rodu. Drugo je pitanje — i na njega će se teško dati valjan odgovor — kako, na prvi zagled (i valjda jedino tako!) mogu biti sretni preseliti i predobro obučeni, oni zavaljeni u udobne fotelje i s rukom na nabujalom deviznom računu, čeljad, uglavnom, što se bez posebnog truda, da se slikovito izrazimo, preko noći obogatila tako što je kurvanjski lako stečenim (a po prilici glavinom i na fin način ukradenim) novcem zadobila vriednost od koje se stradalnicima vrti u glavu. No, to bi moglo prerasti u sasvim drugu storiju, premda bi i ona mogla započeti blagim pitanjem: čemu služi novac? A kome (i čemu) zaboga od kad je svijeta i vijeka (a to znači i danas) služe sasvim jasno uočeni lopovi? Netko bi na to morao odgovoriti.

J. VESELIĆ

SKICA ZA PORTRET

TOP I GRAMOFON

Hrvatsku brani iz »dum-brumm« dura, a slušateljke Radio-Šibenika, svake subote od neraspoloženja i tjeskobe »Zlatnim pločama«. Iako od prvih dana domovinskog rata nosi uniformu Hrvatske vojske, Marijan Ivašković — Ivančica naziva vremena za svoju staru i stalnu ljubav — za glazbu. U trenutima odmora priprema, uređuje i vodi jednu od najslušanijih glazbenih emisija Radio-Šibenika »Zlatne ploče«. Bez lažne skromnosti kaže kako uz »Zlatne ploče« i emisija može biti samo zlatna. Reakcije slušatelja su pozitivne. Telefonski pozivi i pisma potvrđuju da »udara u pravu žicu«. Za Ivančicu postoji samo jedan recept kada je pjesma u pitanju. Dobro uho, stalno opipavanje bila slušatelja i bez prepotencije — ljudima i u disko klubu i na radio valovima dati ono što žele. I tako to profesionalno radi već 25 godina. Grozi se improvizacija, jer drži nedopustivim da se ljude gnjavi neprijemčivom, nepoznatom glazbom. Jednosatnu emisiju (subota 18-19 sati) priprema maksimalno ozbiljno. Ne propušta naglasiti da mu u realizaciji emisije desnu ruku i treće uho nesebično daje tonski meštar Miće Friganović, a zasluge za kvalitetu pripisuje i tonskom realizatoru Toniju Bariću.

Ne može se otarasiti ljubavi prema pjesmama CCR, Doorsa, Deep Purple, Pink Floyd i drugih koji su mu obilježili glazbenu mladost. Sada uživa u pjesmama Dr. Albana, a od domaćih pjevača uživa, zajedno sa slušateljima, uz pjesme Željka Bebeke i Gibonnija za kojega nedvosmisleno tvrdi da je ovog trenutka prvi među dobrima u hrvatskoj popularnoj glazbi. Kada je to potrebno, u istom danu »svira« iz dalekogmetnog topa i daleko i široko svirajućih gramofona.

Zaljubljenog u Šibenik i naročito ovdašnje gospodice, Ivančica se u našem gradu zatekao i prvih ratnih dana. Kao pripadnik i drniške i šibenske brigade, a nakratko i zagrebačkih »tigrova« obišao je više bojišnica. Priznanja za doprinos domovinskom ratu dobio je i na južnom bojištu i u Kriunu. Tamo mu je izrečena i presuda.

Rat će, kao i svi do sada proći, Ivančica će se i ubuduće baviti glazbom, tjerati ljude da plešu, da pjevaju, da budu sretni. Nije potpuno siguran hoće li život i karijeru nastaviti u Šibeniku ili se vraća u Zagreb. I o tome će odlučiti ljubav. Dakako ne ona prema glazbi, ta je neuništiva. M.S.

**PODUZEĆE ZA
PROIZVODNJU I
PROMET VINA,
ALKOHOLNIH I
BEZALKOHOLNIH PIĆA**

59000 ŠIBENIK, Velimira Škorpika broj 2
Žiro-račun 34600-601-1170

RAZGOVOR SA fra. BOŽOM DUVNJAKOM, ŽUPNIKOM ŽUPE PERKOVIĆ

TRNOVIT JE POVRATAK VJERI I CRKVI!

Nakon škole i vjeronauka, djeca se igraju na glavnoj cesti u Perkoviću. Ne plaše se «velikog» prometa...

Potekao je iz nimalo bogate zagorske obitelji. Nakon završene osmogodišnje škole u Vrlici, u kojoj je i rođen, fra Božo Duvnjak se odlučio za svećenički poziv. Priča nam da njegova majka kaže: «da je baba kada sam se ja rodio rekla: «Ovaj će biti fratar». Kako je to «baba» znala, ne uspijeva objasniti! Kao dijete je, kaže, bio «berekin». Klasičnu gimnaziju je pohađao u Sinju, godinu dana, kao učenik, proveo na Visovcu u tamošnjem samostanu, četiri godine u Makarskoj, a 1983. godine diplomirao je na Teološkom fakultetu u Zagrebu. U svećenički red zaraden je, zajedno sa još sedam kolega, iste godine krajem lipnja u Sinju, a čin ređenja obavio je tadašnji šibenski biskup, danas u miru, Josip Arnerić. «Bilo nas je osam. Danas nas ima svagdje i dogovorili smo se naći u srpnju u Makarskoj da obilježimo desetu obljetnicu. Vjerujem da ćemo biti svi na okupu», dodaje.

Zašto svećenički poziv?

Ne samo zbog «konstatacije» bake prilikom njegova rođenja, već i iz druga dva, osnovna, razloga, Božo Duvnjak se odlučio za svećenički poziv. Kasnije će, tijekom našeg razgovora, reći da taj poziv nije nimalo zahvalan i da ga narod ne cijeni. Ali, zašto se baš na taj poziv odlučio?

«Zahvaljujući tome što sam odgojen u katoličkoj obitelji u kojoj se uvijek i svakom prilikom molilo obiteljske, zajedničke, molitve, te tome što sam do crkve morao, kao i drugi iz mog mjesta, odlaziti trinaest kilometara u jednom i, dakako, u povratnom smjeru nedjeljom na misu i vjeronauk da bih slušao ne samo Svetu misu, već se upoznao sa životom i sudbinama svećenika, odlučio sam se sam za ovaj poziv. Brojni od svećenika u Vrlici i okolnim mjestima, koje sam upoznao u svojem djetinjstvu i ranoj mladosti prošli su uistinu «križni put» i možda je to bilo presudno u donošenju odluke», kaže fra Duvnjak, danas župnik župe Perković.

Zapravo, vjera je tada bila puno jača, čvršća i... «puno, puno je bilo drugačije nego danas». Osobnog je mišljenja da je danas stanje s vjerom, takvo kakvo je, posljedica «torture i zakonitosti bivšeg... socijalističkog ili komunističkog sistema, kako god hoćete, ali i stanja u obitelji». Zašto, pitamo!

Vjera kao dlo tradicije

«Sedam godina sam službovao u Promini. Danas sam u župi Perković, koja je jedna od tzv. mladih župa. Osnovana je 1970. godine, a do tada je pripadala župi Visoko. U nju sam došao u kolovozu 1990. godine. Prema

popisu župljana kojeg sam tada radio imala je 355 obitelji, što je oko 1150 stanovnika. Župa ima dvije glavne crkve. Crkvu Sv. Jure u Sitnom, te crkvu Sv. Nikole Putnika u Bogdanovićima. U Perkoviću je, uz župski ured,

to propovijedi. To, nažalost, govorim iz iskustva. Jer, roditelji djece koju učim vjeronauk, jako malo poznaju svoju vjeru. Brojni vjeronauk nisu niti pohađali. Vjera se ovdje, moram ustvrditi, svela na tradiciju, a ne uvjerenje».

Nakon okupacije i pada drniškog kraja, fra Božo Duvnjak je u svoju župsku kuću primio svećenike-prognanike. I danas s njim žive fra Julijan Ramljak iz Silverića, fra Marko Duran iz Gradca, a od prije nekoliko mjeseci i fra Vjekoslav Kujundić iz Imotskog. Svi oni i dalje obnašaju svoje svećeničke dužnosti. I tog dana, kada smo bili u Perkoviću, svaki od njih je bio na svojem «zadatku».

kapelica, i ujedno župska crkva Sv. Nikole Tavelića. Na ovom području ima još pet, privatnih, zapravo zavjetnih kapelica. Najstarija je crkva Sv. Jure u Sitnom, sagrađena prije 235 godina», govori fra. Božo.

Na osnovi desetogodišnjeg iskustva u ovoj službi, tvrdi da je, kada je riječ o vjeri i uvjerenju, ogromne posljedice na «narod kojem služi» ostavio bivši sistem. Ali, dio krivice za to da se vjeru, posebno u kraju u kojem danas služi, shvaća kao dio narodne tradicije, a ne uvjerenja, potkrepljuje riječima:

«Brojni od mojih župljana će reći da «pale sviću na Božić, slave feštu ili odlaze u crkvu za Uskrs... Sve to nije dovoljno, ako je riječ o pravom, istinskom vjerniku. Po meni, to je dio tradicije, a ne uvjerenja ili vjerovanja. Stoga sam mišljenja da bi nedjeljom za vrijeme Svete mise, bilo daleko korisnije održavati vjeronauk za odrasle umjes-

PRUŽAMO UTJEHU I POTIČEMO NADU

«Uloga svećenika u ovim ratnim vremenima je itekako značajna. Ne samo zbog toga što materijalno i humanitarno pomažu svojem narodu i vojsci, već i stoga što im pomažemo moralno, ljudski, duhovno...

Uz njih smo i onda kada im se čini da im je najteže. Brinemo o njihovim dušama, vjeri u Boga i povratku... Hrabrimo ih, pružamo utjehu i potičemo nadu», kaže fra Duvnjak.

Nema više tajnih krštenja!

Zahvaljujući demokratskim promjenama u političkom životu Hrvatske, fra Duvnjak, kao i brojni njegovi kolege u zadnje tri godine nemaju «slučajeva» tajnih krštenja djece ili vjenčanja pod okriljem noći. Ali, brojna prije tog vremena pamti i on... Sedam godina je služio, kako spomenusmo u tekstu, na prominskom području. Tamo je, u većini živio katolički živalj. Zbog sistema i povijesnog trenutka u kojem smo svi skupa živjeli, fra Duvnjak zna i pamti krštenja, pa i vjenčanja... «tajna»... pod okriljem noći. Uglavnom.

«Za to vrijeme, vrijeme socijalizma, često su se dešavali «upadi» službenika tadašnje državne tajne službe u župske urede. Tražili su knjige u kojima je zavedeno tko je kršten, tko vjenčan...

Ali, mi smo imali jednu tajnu knjigu u koju smo bilježili te «tajne» slučajeve... Za nju je znalo tek nekoliko povjerenih ljudi. Do te knjige nikada nisu došli», ponosno govori. Danas više nema tajnih krštenja. I premda osobno nije imao neugodnih situacija zbog toga što je činio «protiv države», kaže da su obično bake donosile djecu na krštenje, ali... «Ja sam tražio da mi donesu osobnu kartu jednog od roditelja, kako bih znao da imam njihov pristanak. Zapravo, u većini tih slučajeva «tajnih» krštenja bio bi nazočan barem jedan od roditelja. Da na taj čin nisu dali svoj pristanak, imali bi me, prema tadašnjem zakonu, pravo tužiti. A, onda zna se što bi me dočekalo. Na sreću, takvih problema nisam imao... Istina, morao sam zamračiti dva prozorčića na tamošnjoj kapeli, jer uvijek je bilo radoznalih očiju, kada bi vidjeli da stigne «nepoznat» auto u dvorište župskog ureda.»

Naš poziv nije dovoljno priznat!

Zamoljen da nam kaže nešto više o svećeničkom životu, fra Duvnjak će reći:

«Svaki je poziv častan i vrijedan, na svoj način. No, za mene ipak postoje dva najuzvišenija poziva koja nisu dovoljno priznata. To je poziv svećenika i liječnika. Ti pozivi su kod našeg svijeta jako malo priznati.»

Zašto?

«I liječnik i svećenik moraju u svakom doba do bolesnika, na svaki poziv. Jedan je fizički, a drugi duhovni liječnik, zar ne? Kada je riječ o svećenicima i to je posljedica bivšeg sistema. Narod se od vjere i svećenika najprije otudio, pod prisilom sistema u kojem je živio, a potom je to postalo navikom. S druge strane taj isti, komunistički sistem, je u svećenicima vidio državnog neprijatelja broj jeda», kaže fra Duvnjak.

Kome i kako humanitarno pomoći?

«Moji kolege, stariji svećenici, doživjeli su strašne sudbine. Zahvaljujući tom, komunističkom sistemu. U mojoj Provinciji od četrdeset i pete do pedeset i treće, mučki je ubijeno 45 fratar.»

— U čemu ih je to narod, kojem su služili, iznevjerio, pitamo.

«Reći ću vam samo jednu istinitu priču, događaj. Zbilo se to nakon drugog svjetskog rata. Onda kada su partizani «prikupljali» hranu po selima, za potrebe gradova. Tom prilikom su gonili stoku! Na jednog starijeg fratru su «natovarili» vreću od 60 kilograma pšenice! Narod, kao narod, je žalio... zbog svega. Oduzimao im se sve... I kada su partizani upitali taj isti narod, barem tako su mi ispričali stariji... «Hoćete li da vam ostavimo goveda ili fratar???»... Narod je odgovorio... «Odnio vrug fratar, dajte nam stoku...», završava fra Duvnjak naglašavajući da se to zbilo upravo u njegovu kraju...

Gotovo šezdeset svećenika iz njegove Provincije je u Njemačkoj, nekoliko njih je u SAD. Svi skupa, puno su učinili za hrvatski narod i Hrvatsku vojku u ovom domovinskom ratu. Koliko je nezahvalan poziv svećenika, kaže naš sugovornik, pokazalo se, nažalost, i u ovakvim prilikama. Osobno je bio u situaciji da pristigli humanitarnu pomoć u hrani dijeli svojim župljanima.

«Bilo je onih, koji ne znaju što će od novaca, a dolazili su po tu pomoć! Što sam mogao učiniti? Dati i njima, premda sam znao da im nije potrebna. A da smo mi svećenici puno pripomogli i učinili za naš hrvatski narod i stvaranje naše države, suviše je čini mi se u ovom trenutku govoriti.»

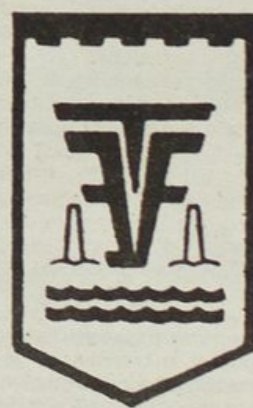
Postoje li dvije vrste vjernika?

«Možda» reći će naš sugovornik i dodati da su brojni prije višestrančkih izbora išli u crkvu iz «dispete» prema tadašnjem sistemu. Danas u crkvu mogu svi. Poznate su mu priče... «da danas u prvim redovima za vrijeme Sv. mise stoje komunjare». Poznato mu je i to da neki govore... «Kad taj i taj ide u crkvu... onda ja NEĆU!»

«Ukoliko netko tako razmišlja i govori, onda on za mene nije vjernik. Jer, čovjek dok živi može sve promijeniti i popraviti. Crkva nije nikada odbacila čovjeka niti će ga odbaciti. Ona je otvorena za sve ljude, što često ponavljam mojim učenicima. Stoga me veseli i raduju krštenja odraslih, jer oni dolaze pod okrilje Crkve. To raduje svakog istinitog i pravog člana naše Katoličke crkve, jer širim i produžujemo našu vjeru», kaže fra Duvnjak.

Oglasilo se školsko zvono... Fra Božo Duvnjak je otišao na sat vjeronauka... No, ostao je i dalje pri uvjerenju da je vjeronauk potreban i roditeljima djece koju uči. «Ne bez razloga, jer čovjek mora poznavati svoju vjeru. Po vjeri i duši čovjeka prepoznajemo», reći će na odlasku.

Katarina RUDAN
(Snimio: V. POLIĆ)

TVORNICA
ELEKTRODA I
FEROLEGURA
ŠIBENIK

INFORMATIVNI
CENTAR
ŠIBENIK

OSNIVAČ:
Općinska skupština Šibenik
IZDAVAČ:
Novinsko-izdavačka i radio difuzna organizacija Informativni centar. Upravitelj Informativnog centra: Zdravko KEDŽO. Uređuje redakcijski kolegij: Đuro BEČIR, Diana FERIĆ, Katarina RUDAN, Stjepan BARANOVIĆ, Ivan

BURIĆ, Mirko SEKULIĆ, Branimir PERIŠA, fotoreporter Vilson POLIĆ.
Odgovorni urednik «Šibenskog lista»: Ivan BURIĆ.
Uredništvo: Ulica Božidara Petranovića 3, Šibenik
TELEFONI: Centrala 35-510, direktor 33-999, studio i režija Radio-Šibenika 36-999 i 39-666.

Telefaks 35-600.
PRETPLATA na list: za tri mjeseca 9100, za šest mjeseci 18.200, za godinu dana 36.400 HRD. Za inozemstvo dvostruko. Žiro-račun: 34600-603-976 kod ZAP Šibenik.
Rješenjem Ministarstva kulture i prosvjete Republike Hrvatske broj 532-03-1/92-01 «Šibenski

list» oslobođen je osnovnog poreza na promet.
OGLASI: 1 cm/1 stupac 2 DEM u dinarskoj protuvrijednosti na dan fakturiranja. Mali oglasi, obavijesti građana i posebne usluge regulirani su posebnim cjenikom.
TISAK: «Slobodna Dalmacija — Novine» d.d. Split

IZMEĐU JUČER I SUTRA

OGNJEVI I GABLEC

Viš od neodlučnosti čelnih ljudi Hrvatskog nogometnog saveza pogodilo me televizijski komentar o tome »da se politički želi izboriti upis u Prvu ligu«. Zabolio me jednako kao ne baš davni večernji razgovor u jednom zagrebačkom lokalnu, što ga je mladi zagrebački drznik prekinuo s riječima »Oladi s tim ratom!«.

Dakle, pravedni zahtjev Šibenika za produženjem prvoligaškog života neutraliziran je na sjednici izvršnog odbora Hrvatskog nogometnog saveza, obrazloženjem, koje je više političko nego športsko, pa se, prema tome, u cijelosti uklapa u argumente, zbog kojih Šibenčani traže da se podignutim rukama ostvari ono, u čemu su, objektivno, bili spriječeni na travnjaku.

Zašto o »politikantstvu« vrili kolega s Hrvatske televizije nisu zborili, kad su »Varteks« i »Istra« političkim ključem preskakali dva-tri ranga da bi postali prvoligašima? Zašto se nisu oglašili, kad je »Segesta« odlukom izvršnog odbora HNS »preskočila« 5 klubova

svoje regije, te postala prvoligaš? Gdje su bili, kad se lani »Belišće«, lako nije odigrano prvenstvo slavonskih drugoligaša, jednostavno »upisalo« u Prvu ligu? Zašto nisu ustali protiv politički pravedne, ali športski neprihvatljive odluke da Dubrovnik u minulom prvenstvu sve proljetne utakmice odigra na svom travnjaku? Isključivo športskim rječnikom progovorili su jedino, kad je riječ o Šibeniku. Gradu, heroju i pačeniku. Klubu, koji oдавно ima svoje visoko mjesto u povijesti hrvatskog nogometa, te koji je sve samo ne »novokomponirani« prvoligaš.

Samo je Mirko Novosel, doministar športa imao snage da pravedni zahtjev Šibenika podrži teozom kako središta, za razliku od sela, trebaju imati profesionalne nogometne klubove, objašnjavajući istodobno i logično ponašanje hrvatske košarkaške obitelji. Nogometni čelnici, pak, nisu imali snage da službeno kažu ono, što su Šibenčanima, među inim, i potpisniku ovih redova, tiho šaptali na utakmici Croatia — Šibenik, želeći stišati njihov oprav-

dani bijes poslije neviđene sudačke krađe na utakmici Šibenik — Varteks, poslije koje su »modri« izgubili sve izgleda na zelenom tepihu.

Svojom neodlučnošću izvršni odbor HNS je definitivno hendikepirao Šibenčane u pripremi sezone. Šubičevac je ionako neravnomjeran u utrci s bogatim i mirnim sjeverom, kad je riječ o otvaranju klupske blagajne za potrebne akvizicije. Sada je problematično ne samo dovođenje novih, već zadržavanje postojećih igrača, promocija novog trenera...

Mogu zamisliti kako se sad osjećaju Keđo, Krnić i ostali, kad meni gorčina ne dopušta da pišem profesionalno mirne, hladne glave.

Planirao sam bio još koji redak više, ali prekidam pisanje, jer »ognjevi« upravo tresu naš Šibenik. U doba, kada se u drugim krajevima Hrvatske mažu uljem za sunčanje, spremaju za »galeb« ili, pak, razmišljaju hoće li u »šoping« u Austriju ili, pak, na vikend u Umag.

Ivo MIKULIĆIN

UKRATKO

Košarkaški kamp na Baldekinu

U organizaciji KK »Šibenik-Zagrebmontaža« od 1. srpnja u tijeku je tradicionalni košarkaški kamp mladih i darovitih igrača s područja šibenske regije. Ove godine iznimno, kamp se održava u dvorani na Baldekinu, umjesto na kupalištu Jadrija. Košarkaški kamp vodi šef omladinskog pogona Anđelko Matov, a prema njegovim riječima, ovogodišnji kamp dobro je posjećen, i trebao bi završiti 20. srpnja.

Kunconi predsjedavajući »Jastoga«

U prostorijama Krešimirova doma, 7. srpnja održana je redovita godišnja skupština SRND »Jastog« iz Šibenika, na kojoj se raspravljalo o postignutim rezultatima društva tijekom protekle sezone, kao i o tekućim problemima. Na skupštini je donesen Statut Kluba, usklađen sa Zakonom o športu. Po novom Statutu, »Jastog« sačinjavaju tri asocijacije kluba: udčarenje, ronjenje i ribolov podvodnom puškom. Na skupštini je izabran i novi predsjednik društva, to je Nikša Kunconi, dok je za dopredsjednika izabran Boris Radić.

»Jastog« i »Kornatar« na Cresu

Na prvenstvu Hrvatske u ribolovu podvodnom puškom, koje će biti održano 17. i 18. srpnja na otoku Cresu, sudjelovat će predstavnik SRND »Jastog«, Nikica Bujas, kao osmoplasirani na nedavno održanom prvenstvu Dalmacije u Veloj Luci. Osim Bujasa na državnom prvenstvu u podvodnom ribolovu sudjelovat će još jedan predstavnik iz šibenske regije, to je Petar Šikić-Marušić, član murterškog »Kornatara«.

»Galeb-Dalmagradnja« oslabljena

Centar »Galeb-Dalmagradnja«, član A-2 košarkaške lige, skupine jug, Željko Musić, zatražio je ispisnicu i napustio svoj dosadašnji klub. Pored brojnih ponuda on je prihvatio ponudu košarkaškog kluba »Podravac« iz Đurđinovca, člana iste lige, skupine istok. Odlaskom Musića, Šibenčani su znatno oslabljeni na poziciji centra dok su Đurđinovčani njegovim angažiranjem napravili dobar posao i znatno se pojačali.

Šibenski daskaši vrlo dobri

Marko Grčić i Zdravko Karadole ostvarili su vrlo dobre rezultate na završenom prvenstvu Hrvatske u jedrenju na dasci, što je održano u Vignju na pelješkoj rivijeri minuloga vikenda. U klasi »fun boat« u seniorskoj konkurenciji, Marko je Grčić osvojio drugo mjesto, dok je u kategoriji juniora bio prvi. Drugi Šibenčanin, Zdravko Karadole, osvojio je treće mjesto u seniorskoj konkurenciji. Prvo mjesto pripalo je Splitsaninu Zlatku Kovaču iz Lubinskog porta.

Prvi dio uyjerljivo Primoštenu

Odigravanjem devetog kola, završen je prvi dio prvenstva Regionalne bočarske lige, Šibenik-Zadar-Pag, a postignuti su zanimljivi i neočekivani rezultati. Vodeći je Primošten kao domaćin na bočalištu na Šubičevcu odigrao neodlučeno s bočarima »Mladosti«, 8:8. Istim rezultatom završen je susret u Zadru između Zadra i drugoplasirane Brodarice. U generalnom poretku bočari Primoštena premoćno vode sa 10 bodova viška ispred drugoplasirane Brodarice. Bočari Bilog briga iz kola u kolo igraju sve bolje i pobjeđuju, ovaj put Vir, dok su bočari »Solarisa« na svom bočalištu pobijedili »Galeba« sa 13:3.

U devetom kolu postignuti su ovi rezultati: Mladost — Primošten 8:8, Solaris — Galeb 13:3, Brodarica — Zadar 8:8 i Bili brig — Vir 14:2. Poslije devetog kola stanje na tablici izgleda nepromijenjeno. Uvjerljivo i dalje vodi Primošten sa 93 boda, slijedi drugoplasirana Brodarica sa 83 boda, Solaris 76, Zadar 72, Bili brig 67, Mladost 62, Galeb 57 i posljednji Vir sa 56 bodova. Prvenstvo se nastavlja 28. kolovoza, a prema rasporedu desetog kola sastaju se: Bili brig — Mladost, Zadar — Solaris, Galeb — Brodarica i Vir — Primošten.

Borba za opstanak

U zadnjem kolu prvenstva Prve hrvatske bočarske lige, skupine jug, šibenska »Slobodna plovidba« odigrala je na svom bočalištu kao domaćin, neodlučeno 9:9 u susretu s Metkovićem.

Time su bočari »Slobodne plovidbe« zauzeli posljednje mjesto na tablici u svojoj skupini sa 61 osvojenim bodom. Nakon završenog prvenstva šibenskim bočarima sada preostaje kvalifikacijski susreti u play-outu, gdje trebaju izboriti eventualni opstanak u ligi. R.T.

KOŠARKA

U ZAGREBU OD 15. DO 18. SRPNJA

PRVENSTVO HRVATSKE ZA KADETE I MLAĐE KADETKINJE

Kadeti »Šibenik-Zagrebmontaže« i mlađe kadetkinje »Elemesa« (takozvana Pasarella selekcija) sudjeluju na ovogodišnjem otvorenom prvenstvu Hrvatske što će biti održano u Zagrebu od 15. do 18. srpnja. Na osnovi prijave Komisija za natjecanje Košarkaškog saveza Zagreba, na otvorenom prvenstvu Hrvatske za kadete sudjeluje čak 16 košarkaških momčadi, koje su podijeljene u četiri skupine od po četiri ekipe.

Šibenski košarkaši igraju u skupini B zajedno s košarkašima Gradine iz Pule, Peščenice iz Zagreba i Medije iz Samobora. Pobjednici u skupinama razigravaju u polufinalu odnosno finalu, za državno prvak u kategoriji kadeta. U prvom kolu skupine B Šibenčani igraju protiv košarkaša »Gradine« iz Pule.

Na ovogodišnjem otvorenom prvenstvu Hrvatske za mlađe kadetkinje (Pasarella selekcija) prijavljeno je osam ekipa.

Komisiji za natjecanje Košarkaškog saveza Zagreba svoje sudjelovanje prijavile su košarkašice: Splita iz Splita, »Elemesa« iz Šibenika, Rijeke iz Rijeke, Osijeka iz Osijeka, te čak četiri kluba iz Zagreba: Montmontaža, Promdei-banka, Lokomotiva i košarkašice Medveščaka.

Prema rasporedu natjecanja u trodnevnom nadmetanju ekipe su podijeljene u dvije skupine od po četiri ekipe. Košarkašice »Elemesa« igraju u skupini B sa košarkašicama Promdei-banke, Rijeke i Lokomotive. Svoj prvi susret Šibenčanke su igrale protiv košarkašica Rijeke, i to prvog dana prvenstva, u četvrtak, 15. srpnja, a u sljedeća dva dana slijedili su susreti protiv košarkašica Lokomotive, odnosno zagrebačke Promdei-banke. Pobjednici po skupinama u liga sustemu svak sa svakim, igraju odlučujući finalni susret za titulu državnog prvaka, dok ostale ekipe prema plasmanu u skupinama igraju za generalni poredak od trećeg do osmog mjesta.

Natjecanje na prvenstvu igra se prema pravilima za mlađe kadetkinje i kadete. Igra traje četiri puta po deset minuta, zonska igra je zabranjena. U posljednjoj četvrtini mogu se vršiti izmjene igračica neograničeno.

Hrvatski košarkaški savez dodjeljuje i ove godine pehar pobjedniku te medalje za prvo, drugo i treće mjesto.

Boravak i smještaj šibenskih košarkaša i košarkašica tijekom prvenstva osigurao će njihovi vršnjaci iz zagrebačkih klubova, Zrinjevac za košarkaše, odnosno Promdei-banka za košarkašice.

Košarkaši »Šibenik-Zagrebmontaže« otputovali su u Zagreb predvođeni trenerom Anđelkom Matovom, dok košarkašice »Elemesa« predvođe trener Bore Vuković i tehniko ekipe Josip Slamić Primo.

Otvoreno prvenstvo Hrvatske za kadete i mlađe kadetkinje službeno završava u nedjelju 18. srpnja.

BADŽIM I JURIĆ
NAPUŠTAJU BALDEKIN?

Dvojica odličnih košarkaških bekova Živko Badžim i Miro Jurić, po svemu sudeći, napuštaju Baldekin. Te škrte vijesti doznali smo od tajnika Joška Šupe. Prema njegovim riječima Badžim i Jurić zatražili su istupnice iz kluba radi odlaska u »Cibonu«, odnosno u splitsku »Croatiju«, dosadašnju »Slobodnu Dalmaciju«.

Prema prvim reakcijama kluba, doznajemo i to da su ta dvojica vrsnih bekova još uvijek pod ugovorom, te da je službeni stav prvoligaša s Baldekinu da se ti igrači zadrže u klubu.

No odmah nakon prvih reakcija stigla je vijest da je u Šibeniku minule srijede iz Zagreba stigao Božo Miličević, tajnik zagrebačke »Cibone«, na pregovore s vodstvom kluba oko prelaska Badžima u »Cibonu«. Tu vijest potvrdio nam je predsjednik »Šibenik-Zagrebmontaže«, Ozren Nadoveza, no detalje nije htio otkriti, uz obećanje da

ćemo informaciju oko konačnog ishoda tih pregovora dobiti kroz nekoliko dana kada stvari oko transfera Badžima budu jasnije. Nadoveza nam je potvrdio i službene kontakte sa Gripama oko Miro Jurića. Vodimo intenzivne pregovore s nekoliko igrača koji trebaju u narednom prvenstvu biti pojačanje na Baldekinu, njihova imena objavit ćemo konačno potkraj idućeg tjedna rekao nam je Nadoveza, predsjednik »Šibenik-ZM«.

Šibenčani ne odustaju od nastupa u kupu Radivoja Koraća. Kao što je poznato prvu utakmicu Šibenčani igraju na strani protiv njemačkog »Ludwiburga«, gradića blizu Stuttgarta.

Zbog nemogućnosti igranja uzvratnih kup susreta u dvorani na Baldekinu poradi ratne situacije, najvjerojatnije u ovom trenutku je, da će taj susret biti odigran na splitskim Gripama.

B. ČUBRIĆ

TKO ĆE BITI RORIN NASLJEDNIK

I. MATKOVIĆ TRENER ŠIBENČANA

Športska vijest tjedna svakako je odlazak dvojice nogometnih stručnjaka sa Šubičevca. U samo jednom danu Šubičevac je napustio Nikica Cukrov, koji je postao trenerom NK »Samo-bor« a Krasnodar Rora preuzeo je dužnost šefa svih uzrasta, izuzev seniorskoga u zagrebačkoj »Croatiji«. Istini za volju postojale su neke male šanse da Rora ostane na Šubičevcu no ovisilo je to ponajviše o Čiri Blaževiću i Zdravku Mamiću,

vlasniku odnosno direktoru »Croatie«. Novo ime je u pričuvi, no doznajemo ipak kako će Rorin nasljednik na Šubičevcu najvjerojatnije biti Ivica Matković. Predsjednik i direktor kluba, G. Krnić i S. Dedžo, pojavili su se minulog ponedjeljka u splitskom »Hajduku«, sa željom da Matkovića dovedu u Šibenik, no za sada se čeka samo službena potvrda da Šibenik ostaje prvoligaš.

B.Č.

ŽUPANIJSKI VREMEPLOV: SRPANJ 1963. GODINE

DALMATINCI OSLOBODILI KNIN

»Iako je napad na Knin predstavljao težak zadatak, jedinice slavnog VIII. korpusa trebale su opkoliti Knin, razbiti vanjsku obranu grada, zauzeti ga i uništiti neprijateljske snage u njemu. Taj napad i borbe za Knin koje su trajale čitav mjesec dana, a kulminirale posljednjih čitavih osam dana i noći, jedinice Osmog dalmatinskog korpusa izvršile su u potpunosti. Ovdje, kako je rečeno, nastavio je svojim sjecanjima ratni komandant, postojl jedna kosa, Oštra glavica. Tu je 8. brigada Šibenčana napadala sedam do osam puta i nakon ogorčenih borbi uspjela je zauzeti. Vrhovnom komandantu Titu, mogao je komandant Osmog korpusa Petar Drapšin, raportirati: Neprijateljska grupacija od 12.500 neprijateljskih vojnika, ne postoji. Knin je oslobođen i čitava Dalmacija je oslobođena.«

To je ulomak iz opširnog izvještaja što ga je iz Knina, a povodom proslave Dana borca, odaslao kninski dopisnik »Šibenskog lista« Andrija Matković. Matkovićev raport bio je, zapravo, jedini članak iz sfere politike. Inače, lokalno glasilu u svom broju od desetog srpnja mnogo prostora daje priredbama što su se održale u sklopu Trećeg festivala djeteta. Nakon nabiranja stručnjaka koji su sudjelovali u radu studijskog dijela šibenske dječje smotre (Vid Filjan, Ana Maletić, Jozo Puljizević, Ivan Balog, Mladen Bjažić, Danko Oblak, Kosovka Kužet, Vukosava Nikolin, Milena Večerina, Milivoj Matošec i Zvonimir Bajsić) izvjestitelj s Trećeg festivala djeteta posebno je zabilježio nastup šibenskih glumaca.

Bio je to, naime, nastup šibenskog Centra za kulturno-umjetnički odgoj mladih koji se predstavio komadom »Grdilo« književnika Ljubiše Đokića. Mladi Šibenčani izveli su »Grdila« u redateljskoj postavci Ante Balina, dok je scenski okvir predstave dao učenik Gimnazije u Šibeniku Branko Lovrić, kostime su izradili Igor Rapanić i Nedjeljka Škerlep, a nastupili su Ante Baranić, Slavko Babić, Zoran Marković, Jere Marinov, Ratko Vrančić, Marko Bljelić, Nikola Turčinov, Dara Korolija, Maksim Anić, Maksim Roman, Milan Lalić, Vujo Grulović, Jeka Bobić, Ljubica Mraović, Anđelko Babić, Ante Rajčić, Čedo Dobrić i Petar Božić. U tom broju »Šibenskog lista« objavljen je i razgovor s Abdulahom Seferovićem, tada poznatim glumcem a danas novinarom »Slobodne Dalmacije«.

Šire područje Šibenika je, unatoč ljetu, relativno dobro zastupljeno u lokalnom tjedniku. Tako, primjerice, Josip Zagorac izvještava o odlukama i rješenjima Općinske skupštine Drniš, pa tako čitamo da je »na upražnjeno mjesto načelnika Odjela za privredu i komunalne poslove postavljen diplomirani ekonomist Jakov Matas, za upravitelja poljoprivredne zadruge »Miljevi« u Šitovcima Ante Kozic, za upravitelja poljoprivredne zadruge »Gradina« u Drnišu postavljen je Ivan Borzić (jer je dosadašnji upravitelj Slavko Vestić odselio), dok je za zamjenika predsjednika Općinske skupštine imenovan Rafailo Bukarica. O radu omladinske organizacije u Dubravici pise Maksim Ožegović, dok Milan Orlović, pod naslovom »Napredak na svim poljima« objelodanjuje povelik raport iz Kašića. U tom prilogu, među inim, stoji: »Kašićani su nedavno ponovo bili radosni i sretni. Jer, dobili su novu i modernu školsku zgradu,

kakvu su samo mogli da zažele. To je poklon redakcije dječjeg lista 'Kekec' pred Dan mladosti, poslije glasanja u kome je sudjelovao 11.181 učitelj, nastavnik i profesor iz čitave zemlje. Na osnovi sakupljenih podataka specijalna komisija tog beogradskog dječjeg lista izabrala je 30 mjesta iz cijele naše zemlje čije su škole u najtežem stanju, od ukupno 547 koji su se prijavili za besplatno dobivanje škole. Uz popis tih 30 kandidata, štampan je glasački listić, pomoću koga su prosvjetni radnici birali jednu od 30 škola. Kašić je dobio najviše glasova — 542«. Mirko Urošević slikom i riječju izvještava o tome da se u Vodicama dovršava motel. »Ovaj turistički objekt obuhvaća motel sa 64 ležaja, restoran kapaciteta 700 obroka dnevno, auto-kamp za 200 vozila i sanitarni čvor. Za izgradnju čitavog motela predviđeno je 126 milijuna dinara, ali izgleda da ta suma neće biti dovoljna.«

Ako se prihvati da izvještavanje s Trećeg festivala djeteta spada u kulturnu rubriku onda nam preostaje zabilježiti da je iz tog segmenta društvenog življenja u ovom broju »Šibenskog lista« objavljen još samo jedan napis — to je onaj u kojemu neumorni Branko Belamarić »secira« repertoar šibenskih kinematografa (igrali su filmovi »Povratak u grad« Peyton«, »Krvnik iz Nevade«, »Dobra lekcija«, »Sve za smijeh« i »Sjeverna zvijezda«).

U gradskoj rubrici Josip Jakovljević objelodanjuje članak pod naslovom »Kolo ostalo bez dirigenta« u kojemu čitamo i sljedeće: »Kolaši neobično žale odlazak Nikole Bašića. Napušta ih čovjek s kojim su se više nego drugarski zbližili i koji je strpljenjem i pažnjom pratio njihove želje i njihove osebnosti. Drug Bašić pak zavolio je ovu sredinu, koja je u njemu zavoljela i poštivala dirigenta i čovjeka. On prilično teška srca napušta naš grad, ali ga njegova želja za daljim školovanjem i usavršavanjem u svom zvanju prisiljava da ovu sredinu napusti. »Kolo« na taj način od 1. rujna ostaje bez dirigenta. Iz sekretarijata društva smo informirani, da će preko Muzičke škole u Šibeniku biti raspisan natječaj za nastavnika te škole i da će se u to uključiti i honorarno mjesto zborovode pjevačkog hora«. U gradskoj rubrici tiskan je i izvještaj sa sjednice Općinske skupštine Šibenik pod naslovom »Smanjenje poreza na dohodak nekim uslužnim djelatnostima«. Čitamo: »Odluka o smanjenju poreza na dohodak za ovu godinu odnosi se na kovačko-potkivačke radnje, krojačke radnje za žensku odjeću i rublje (za 20 posto), zatim liderske, zidarske, obućarske i brijačke radnje (za 10 posto niže). To smanjenje ne primjenjuje se za porezne obveznike koji koriste tuđu radnu snagu, izuzev brijačkih usluga«.

U sportskoj rubrici Dragan Korde, tadašnji marljivi vanjski suradnik »Šibenskog lista«, najavljuje da će idućih dana u Šibeniku gostovati vaterpolisti zadarskog »Jedinstva« (»domaći će nastupiti kao i protiv 'Cambridgea' s reprezentativcem Rojom i Pemom, dok će gosti iz Zadra doputovati s mladim reprezentativcem Miškovom«). Uvodni članak Josipa Jakovljevića izvještava o otvaranju plivačke sezone. Tu čitamo da je više od 2000 ljubitelja sporta na vodi prisustvovalo plivačkim i vaterpolskim priredbama na bazenu u Crnici. Plivači su se natjecali s gostima iz Cambridgea i u plivanju jedini uspjeh za Šibenčane ostvario je Siniša Belamarić na 100 metara leđno. Ostali (Martinović, Lozić, Pema, Blažević, Karković) nisu uspjeli biti brži od Engleza. No, u vaterpolskom susretu »Šibenik« je pobijedio sa 14:1, a golove su postigli Pema, Roje, Karković, Martinović, Belamarić i Stojnić.

(Nastavlja se)

J. VESELIĆ

SUPERNOVA s p.o.

Poduzeće »Supernova« p.o. Šibenik raspisuje natječaj za radno mjesto

- 1) sekretarica
- 2) komercijalist

Uvjeti:

ad 1) poznavanje daktilografije, jedan strani jezik (engleski po mogućnosti), poznavanje rada s računalom, iskustvo na sekretarskim poslovima, vozački ispit, ad 2) vozački ispit, automobil, iskustvo na komercijalnim poslovima, jedan strani jezik (po mogućnosti engleski). Sve informacije na telefon 26-662 od 8 do 15 sati. Molbe na adresu: »Supernova« p.o. Šibenik, Stjepana Radića 127, Šibenik.

MALI OGLASI

Tel: 35-510

MIJENJAM kuću u Docu, u Šibeniku, veličine 70 četvornih metara s telefonom i konobom za stan u Zagrebu. Informacije na telefon 041/418-588. (240)

IZNAJMLJUJEM jednosoban ili trosoban stan. Informacije na telefon 33-811. (241)

PRODAJE se parcela u Bilicama kod trafostanice. Povoljno za gradnju objekta ili druge djelatnosti. Informacije na telefon 057/435-262. (242)

FOTO-STANKO u Kalelargi, osim snimanja i izrade fotografija za dokumente, u bilo koje vrijeme, izrađuje pečate svih vrsta za građanstvo, te pečate s grbom Republike Hrvatske. Vrijeme izrade je 24 sata. (243)

PRODAJE se obiteljska kuća u predjelu Jurasi. Informacije na telefon 26-956. (244)

AGENCIJA »NAŠ DOM« prodaje veći broj stanova i kuća u Šibeniku i okolini. Telefon 35-118. (247)

PRODAJEM četverosoban stan, gornji kat u privatnoj kući dvokatnici ili ga mijenjam za manji u gradu, uz naknadu i slično. Stan se nalazi u Ulici J. Štrossmajera. Nazvati na telefon 38-661. (246)

STAN u zgradi, površine 40 četvornih metara, povoljno prodajem. Telefon 35-118. (249)

STAN u zgradi, u središtu grada, površine 77 četvornih metara, prodajem. Telefon 35-118. (250)

PRODAJEM kafe aparat i Audi 80 ne-registriran. Javiti se na telefon 33-657. (251)

PROVEDITE godišnji odmor na Kornatima. Sve informacije na telefon 26-402, poslije 17 sati.

KUPUJEM automobil starosti do 4 godine. Ponude na telefon 36-078, u popodnevnim satima.

TRAŽIM tročlanu, može i brojniju obitelj za vođenje prodavaonice mješovite robe. Informacije na telefon 77-746.

PRODAJEM obiteljsku kuću s vrtom i dvorištem u Istarskoj ulici broj 16. Informacije na telefon 041/316-582.

HITNO i jeftino prodajem Zastavu 101, staru 12 godina, 1300 kubika, 70 KS, dupli karburator i sportska sjedala, a kupujem benzinsku miješalicu za beton. Informacije na telefon 23-466. (239)

KOMFORAN dvosoban stan u zgradi na Vidicima, prodajem. Telefon 35-118. (248)

IZNAJMLJUJEM poslovni prostor u Ulici bana Jelačića 78 E, na Šubičevcu, površine 80 do 100 četvornih metara. Moguć pristup šleperu. Telefon 28-776. (245)

IZ TELEKOMUNIKACIJSKOG CENTRA ŠIBENIK

TELEFONSKI PRIKLJUČAK BEZ ČEKANJA

Odavno je telefon prestao biti luksuz, a postao nužna potreba. Odavno su to ozbiljno shvatili u HPT-u i šibenskom Telekomunikacijskom centru. Postojećim (za naš stupanj razvijenosti relativno veliki) brojem priključaka ipak nije zadovoljio narasle potrebe. Zato se i nije prestalo s agilnim razvojem telefonskog sustava, u posljednje vrijeme posebno u rubnim dijelovima bivše općine Šibenik. Upravo se privode kraju radovi na montaži centrala i postavljanju mreža na Žirju, Kapriju u Gačelezima i Putičanima, u Perko-viću, te na području Koprna, Cera, Ljubostinja i Visokog. Slobodnih telefonskih priključaka ima dovoljno i bez mnogo administriranja i čekanja sklapaju se ugovori s novim pretplat-

nicima. Sve informacije daje svakodnevno Služba prodaje Telekomunikacijskog centra Šibenik na telefone 36-020 i 36-663, a dakako da je moguće i osobno posjetiti djelatnike te službe.

Za novi telefonski priključak potrebno je platiti dinarsku protuvrijednost 1400 DEM, a moguće je i plaćanje u 17 rata, s time da je visina svake rate dinarske protuvrijednosti 100 DEM.

Nedavno su počeli radovi i na uspostavljanju telefonske mreže u Dvornicama, a za područje Ražnja u tijeku je anketa kojom se utvrđuje zainteresiranost mještana i vlasnika vikend kuća, na temelju koje će biti donesena odluka o eventualnoj izgradnji kapaciteta i u tom mjestu.

»KRKA« dioničko društvo
Šibenik
Šibenik, 8. srpnja 1993.

Upravni odbor »Krka« d.d. Šibenik, na 11. sjednici od 6. srpnja 1993. godine, donio je

Odluku

o javnoj licitaciji za prodaju vozila

1. Prodaje se vozilo »ZASTAVA 850«; godina proizvodnje 1986. u neispravnom stanju.
2. Prodaja će se obaviti javnom licitacijom dana 19. srpnja 1993. godine, u 8 sati u krugu poduzeća »Krka« d.d. Šibenik Kralja Zvonimira 12.
3. Svi zainteresirani mogu prethodno do dana licitacije pregledati vozilo u krugu poduzeća svakog radnog dana kroz jutro.
4. Početna cijena za licitirano vozilo iznosi 600 DEM, u dinarskoj protuvrijednosti, po tečaju Narodne banke Hrvatske, na dan licitacije.
5. Svi zainteresirani prije licitacije dužni su uplatiti na blagajni poduzeća 10% od početne cijene, kao jamčevinu.

FOTO JULIJA

ekspresno
izrađuje
fotografije za
dokumente

Foto »Julija«
Ul. B. Petranovića 6
ŠIBENIK

Tel. 059/34-633

ZAVOD ZA ZAPOSŁJAVANJE

SLOBODNA RADNA MJESTA

TLM — ELEMES d.o.o. ŠIBENIK

- KONSTRUKTOR III
- 4 izvršitelja na određeno vrijeme
- SSS građevinski, strojarski ili arhitektonski tehničar
- TRANSPORTNI RADNIK
- 1 izvršitelj na određeno vrijeme
- PKV ili NKV radnik

Rok oglasa: 17. 7. 1993.

- LANSEK
- 1 izvršitelj na određeno vrijeme
- III/IV stupanj stručne spreme bilo kojeg administrat. ili tehničkog smjera

Rok oglasa: 20. 7. 1993.

FOND ZA FINANCIRANJE STAMBE-
NIH I KOMUNALNIH DJELATNOSTI,
PROMETA I VODOPRIVREDE OPĆINE
ŠIBENIK

- REFERENT ZA KOMUNALNE, KOMUNALNU NAKNADU I OSTALE NAKNADE
- 1 izvršitelj na određeno vrijeme
- SSS ekonomskog smjera

Rok oglasa: 17. 7. 1993.

»KNJIGOVODA« d.o.o.

- OPERATER
- 1 izvršitelj na određeno vrijeme
- SSS ekonomskog smjera ili programer

Rok oglasa: 20. 7. 1993.

MEDICINSKI CENTAR ŠIBENIK

- MEDICINSKA SESTRA — TEHNIČAR OPĆEG SMJERA
- 3 izvršitelja na određeno vrijeme
- pripravnik
- DIPL. ING. MEDICINSKE BIOKEMIJE
- 1 izvršitelj na određeno vrijeme
- pripravnik
- VSS medicinske biokemije
- završen farmaceutski fakultet — biokemijski

Rok oglasa: 21. 7. 1993.

U SJEĆANJE

TONA LUGOVIĆ

rođ. Badžim

21. I. 1993

— 21. VII. 1993.

Navršilo se šest mjeseci otkako si sklopila svoje umorne oči. Hvala svima kojima si ostala u sjećanju.

U vječnoj tuzi za tobom, tvoja dje-ca.

U SJEĆANJE

na voljenog sina i brata

BOŠKO KUNDID

18. VII. 1992

— 18. VII. 1993.

Tužni roditelji i sestra s obitelji.
Počivao u miru Božjem!

Sveta misa održat će se u Katedrali 18. srpnja u 19 sati. (81)

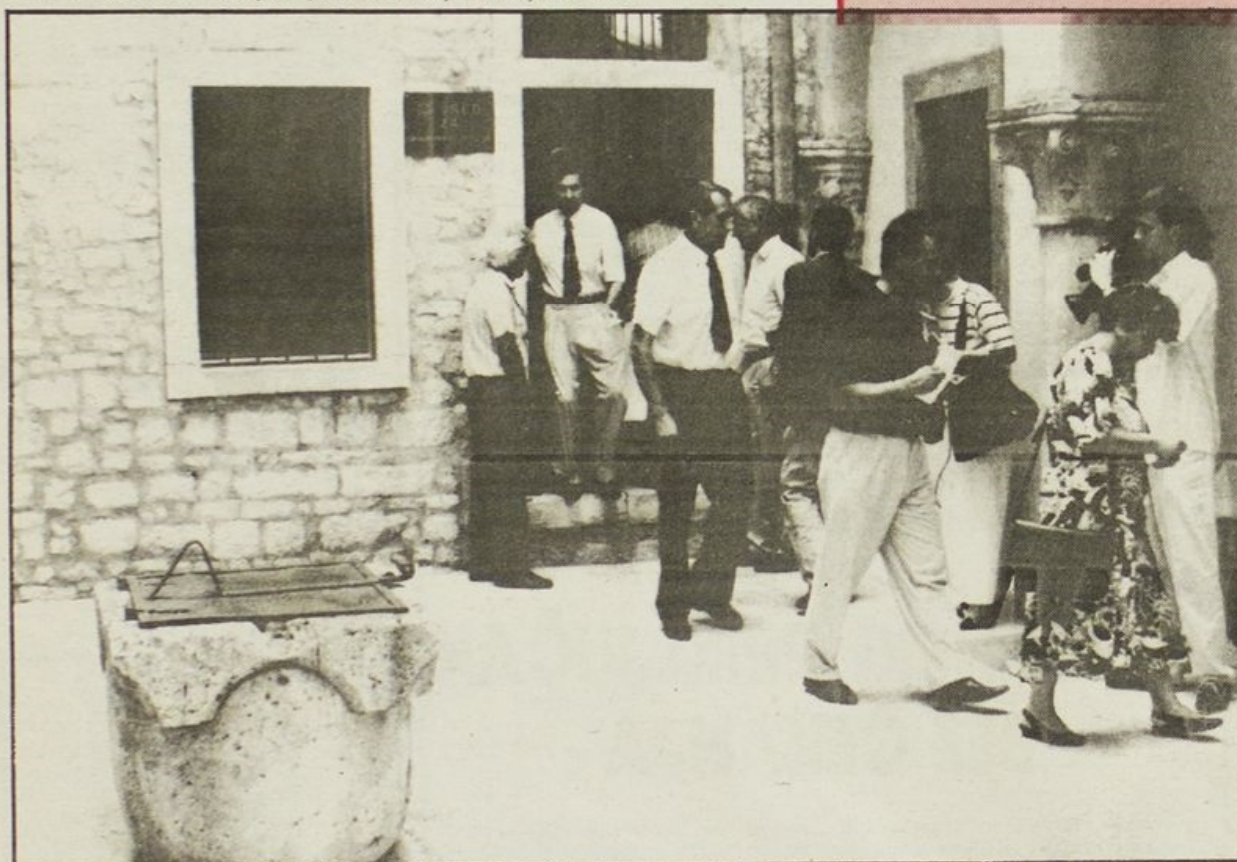

ŠIBENSKA BISKUPIJA DOBILA SAVJETOVALIŠTE ZA MLADE, BRAK I OBITELJ, TE URED ZA GRADEVINSKE POSLOVE

VRATA SAVJETOVALIŠTA, UREDA I KNJIŽARE OTVORENA SVIMA!

Biskup Šibenske biskupije, dr. Srećko Badurina, blagoslovio je i zazvao blagoslov za sve one kojima će pomoć Savjetovališta za mlade, brak i obitelj biti potrebna i koji će savjete davati

Blagoslovljen je i biskupijski Ured za građevinske poslove. Osim za potrebe Biskupije, savjete i informacije pružat će cjelokupnom građanstvu Županije

U nazočnosti šibenskog župana mr. Paška Bubala, dogradonačelnika Vječeslava Baranovića, te drugih uzvanika, u ponedjeljak, 12. srpnja šibenski biskup dr. Srećko Badurina, blagoslovio je i time stavio u javnu službu biskupijsko Savjetovalište za mlade, brak i obitelj, Ured za građevinske poslove, te župnu knjižaru.

I Savjetovalište i Ured bit će na službi svima i stoga su to objekti od općeg značaja za Šibenik i Šibensku biskupiju.

Zahvaljujući g. Anti Vuniću, koji je ponikao u stankovačkom kraju, a više od trideset godina živi i radi u Belgiji, te pomoći koju je Biskupiji pružio preko Društva flamansko-hrvatskog prijateljstva, uređeno je i otvoreno Savjetovalište za mlade, brak i obitelj, te Ured za građevinske poslove. Voditeljica Savjetovališta je dr. Jozefina Škarica, a voditelj Ureda za građevinske poslove ing. Zvonko Najev. Donator Vunić osigurao je sredstva za plaćanje njihova rada. Voditelj župne knjižare je don Joso Pavić, župnik Crkve sv. Jakova.

Blagoslivajući Savjetovalište, dr. Srećko Badurina je zazvao blagoslov za one koji trebaju i koji će davati usluge, te za one koji u sebi nose ožiljke rata... Savjetovalište, kao i ured bit će otvoreni za sve građane, za sve one kojima je pomoć potrebna. Župna knjižara je namijenjena svima koji žele produbiti kršćansku vjeru, kazao je tom prilikom biskup Badurina.

K.R.

(Snimio: V. POLIĆ)

Župna knjižara služiti će svima koji žele produbiti i proučavati vjeru i kršćanstvo...

SASTAV: M.M.	VILICA	MUŠKO IWE	BRDO IZNAD ŠIBENIKA	HRVAT. KNJIŽEV. IVAN	AUTOMAT. DIGITAL. SKLOP	LJ.I.	○	MALTRE- TIRATI
OŽRG							25: SLOVO ABECDE TERET	
NAPRAVI- TI								
PROŠLO LJETA FRANČ. KNJIŽEV. ALEXAND.						O.K. OBRI		
					GLUMICA GARDNER MITSKI JUNAK ITALIJE			
ŠKOLA		RADIJUS UDARCI		X. IWE SIROVINA ZA PROIZ PIVA				
K.U.			VREME ^{NI} UKRASITI					
RUDA VOSEČEV KAZEN							RADIKAL PREDIO ŠIBENIKA	
○	HRVAT. KNJIŽEV. IVAN ZAKALO							
NADLEŠ- TVO						D.A.	R.T. ETIČAR	
MEDIT. ICHE SPLIT				SKRAĆEN K. IWE DENIS N.C.				
AMPER		PRKOSI E.S.						KONJ
DIO KOŠNICE					POLITRA SUMPOR			
SREDIŠTE ROTACIJE (moz.)				VRSTA KARTASKE IGRE				

R

REVIJA
ŠIBENIK

OBALA OSLOBOĐENJA 1
POŠTANSKI PRETINAC 69
TELEGRAMSKA KARTICA
"REVIJA" ŠIBENIK

CENTRALA
DIREKTOR
KOMERCIJALA
SEKRETARIJAT I RAČUNOVODSTVO
SALON PO MJERI
ŽIRO-RAČUN: 34600-601-1221

059/23-888 i 23 995

23-670

23-989

24-614

26-018

TVORNICI MODNE KONFEKCIJE nudi asortiman odjevnih artikala:

u ženskom programu: haljine, bluze, hlače, kostime-kompleti, jakne, mantile, kapute
u muškom programu: jakne-vjetrovke, mantile, kapute

REVIJA tržišno nastupa proizvodnjom i uslugama šivanja uz objedinjenje svojih ostalih djelatnosti: cestovi promet, trgovinu na veliko i malo, izradu i popravak tekstilnih predmeta te vanjsko-trgovačku djelatnost (uvoz-izvoz). Renomirana je konfekcijska tvrtka po kvaliteti izrade i iskustvu na domaćem i europskom tržištu.

Nova tvornica u izgrađenom novom proizvodnom prostoru i s novom tehnologijom smještena je u Bilicama.